Nr. 143. Piątek, 25 Czerwca 1886. Rok 76.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela Jana Mirkowskiego w Korczminie, rzeczywistym nauczycielem kierującym szkoły etatowej dwuklasowej w Uhnowie.

Obwieszczenie.

C. k. Rada szkolna krajowa poleca dzieło p. t. „Pierwsza książka polska do czytania dla szkół przemysłowych — kurs wstępny" — cena egzemplarza oprawnego 40 ct. w. a. we Lwowie, nakładem Towarzystwa pedagogicznego 1886. (Wydawnictwo komisyi krajowej dla spraw przemysłu domowego i rękodzieł. — Tom I.) do bibliotek szkół ludowych i do tymczasowego używania za książkę do czytania na nauce dopełniającej (niedzielnej) w szkołach ludowych miejskich.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.
Lwów, dnia 5 czerwca 1886.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 25 czerwca.

Senat francuski prędzej zatwierdził wyrok banicyjny i większą ilością głosów, niż przewidywano po dyskusyi wstępnej i niż przypuszczać było można, opierając domysł na fakcie, że nietylko sama prawica, ale i wielu republikanów z centrum wystąpiło przeciw ustawie wyjątkowej. Najznakomitszym przeciwnikiem z obozu republikańskiego był senator Juliusz Simon. W świetnem przemówieniu przedstawił on zasadnicze powody swojej niechęci do środków wyjątkowych przeciw obywatelom Francyi, których jak słusznie twierdził, jedyną winą to, że są przedmiotem podejrzeń. Jeden z dzienników paryskich, oddający zapatrywania tego senatora, bardzo trafnie podnosi, że wprawdzie można wypędzić z granic kraju ludzi, który są powodem trwogi, ale niepodobna równocześnie samej trwogi usunąć .Tenże sam dziennik komentując słowa Simona, że republika dopóty będzie bezpieczną, dopóki do dawnych nie przyłączy nowych błędów politycznych, z naciskiem zaznacza, że nowy krok rządu republikańskiego odczuto powszechnie jako błąd bardzo ważny. Organa umiarkowane przyznają to otwarcie. Przebija w nich owa zaznaczona powyżej trwoga, której nie uczuwa społeczeństwo po żadnym dodatnim objawie w dziedzinie prawodawczej. Obóz republikański nie może nawet przytoczyć na swoją obronę zgodności zapatrywań swoich własnych zwolenników, najszczersi bowiem republikanie, którzy traktowali kwestyę z zasadniczego punktu widzenia, sprzeciwiali się banicyi tak samo, jak prawica Izby deputowanych i jak nieliczni senatorowie frakcyi zachowawczej. Tylko więc skrajne żywioły, powodowane nienawiścią, domagały się natarczywie uchwały, z którą p. Freycinet zsolidaryzował się, czując wszakże, iż nie jest usprawiedliwioną. Świadczy o tem najlepiej mowa prezesa gabinetu, wypowiedziana w senacie. Mowa to długa, ale oprócz reminiscencyj o wzorowych zarządzeniach i środkach trafnych gabinetu w celu utrzymania zawsze porządku i powagi rządu republikańskiego, bardzo mało zawiera ustępów, któreby mogły przekonać słuchaczów, że broni sprawy słusznej. Jedynym zwrotem, który traktuje o konieczności ustawy, było oświadczenie p. Freycineta, że środka tak wyjątkowego wymaga obecna sytuacya polityczna. Dla tego też w senacie nie obudził p. Freycinet uznania dla dalszego swego twierdzenia, że kwestyę wydalań narzuciła nie Izba, nie senat, ale sami książęta, a siły wypadków niepodobna było powstrzymać. Zupełnie to niepodobne do przekonywujących argumentów prezesa gabinetu, gdy w innych przemawiał kwestyach, a że brak uzasadnienia swoich twierdzeń czuć musiał głęboko, dowodzi bardzo długi ustęp mowy, który jest pospolitą prośbą, błaganiem i zaklinaniem senatorów, ażeby koniecznie aprobowali to, co Izba przyjęła. Jakoż senat pospieszył się, a ledwo znany był wynik głosowania, które się odbyło we wtorek, już we środę rano pojawiło się w dzienniku urzędowym ogłoszenie ustawy o wydalaniu książąt. Skazani tym wyrokiem postanowili, jak doniosły depesze wieczorne ze środy, nie czekać na zawiadomienie przez władze wykonawcze, lecz opuścić Francyę natychmiast. Radość panuje tylko w kołach najskrajniejszego obozu, w innych jednak pośrednio uznają twierdzenia dzienników monarchicznych, że ruch rewolucyjny wzrasta. Zatwierdziły to szczególniej obdarzone trzeźwym poglądem dzienniki oportunistyczne, które obecnie wzywają rząd, aby wystąpił przeciw partyi nieprzejednanej z równą bezwzględnością. W ten sposób pośrednio przyznano, że rząd przeciw książętom postąpił bezwzględnie, chociaż przed kilku dniami zwano to jeszcze surową sprawiedliwością. Uwagi zwolenników bezwzględności przeciw potomkom rodzin panujących, są najlepszą krytyką gabinetu, który stał się bezwiednem niemal narzędziem w ręku nieprzejednanych radykałów.

Sprawy krajowe.

Program XX. walnego zgromadzenia Towarz. Pedag. we Lwowie, w dniach 19 i 20 lipca 1886.

Celem uroczystego przyjęcia i serdecznego ugoszczenia uczestników XX. walnego zjazdu Towarzystwa Pedagogicznego zawiązał się we Lwowie pod przewodnictwem p. Prezydenta miasta Komitet miejscowy który dla podziału pracy zorganizował trzy odrębne komisye, jak: programową, kwaterunkową i finansową. Komitet przyjęcia funkcyonować zacznie dnia 18 lipca. Komitet kwaterunkowy rozda na peronie uczestnikom zjazdu w kopertach bilety na mieszkania i obiady, i zajmie się rozmieszczeniem gości.

Dnia 19 lipca rano o godzinie 8 uroczyste nabożeństwo w katedrze rzymsko-katolickiej i w Wołoskiej cerkwi, poczem nastąpi I. posiedzenie XX. walnego zgromadzenia w sali ratuszowej. Po powitaniu zgromadzenia przez reprezentantów miasta i Komitetu miejscowego, nastąpi zagajenie zgromadzenia przez prezesa Tow. Pedag.

Obiad o godz. 2 w lokalnościach, na biletach obiadowych wymienionych. O godz. 5 po południu II. posiedzenie. Wieczorem o godzinie 8 przedstawienie teatralne.

---

25)

STAROSTA ZYGWULSKI

VII.

(Ciąg dalszy.)

I umiarkowawszy się już całkiem, p. Stadnicki bardzo pięknie mówić zaczął i długo jeszcze z p. Chorążym i braćmi jego radzono, jakby to szlachtę lubelską ku zamiarom p. Zebrzydowskiego nakłonić. Starosta już ani słówkiem o planach swoich nie wspomniał i odtąd starannie wszystkiego unikał, coby suspicya Niezabitowskich obudzić mogło. Rozumiał on dobrze, że przez nich, którzy tu między szlachtą rej wodzili, może jeno stronników zyskać, a przynajmniej o całej robocie rokoszowej, o zamiarach i planach wszystkich mieć pożądane wiadomości. Rozumiał on i to, że ów zapał który mową swą obudził, był jeno chwilowy, że nań rachować nie można było. i że należało czekać cierpliwie znów innego stosownego momentu, aby go na nowo zapalić. Postanowił więc milczeć do czasu i ze swoich myśli całkiem się nie wydawać a tak wielkie umiarkowanie, przytem zaś tak niezwykłą mądrość w osądzeniu spraw publicznych okazywał, że po pewnym przeciągu czasu, p. Sebastyan, swych poprzednich podejrzeń zapomniawszy, już tylko jego wymowie i rozumowi się dziwował, przyznając w duchu, iż on elokwencyą swą a trafnym doborem argumentów na umysły szlachty najłacniej mógł podziałać. Przypisował też sobie zasługę nie małą, że go tak pięknie przekonać i umitygować zdołał a przed innymi nawet chwalił go mocno, mówiąc:

— Nie taki, furda panie, djabeł czarny, jak go namalować chciano. I dziw doprawdy, że człek takiego rodu, fortuny, takiej experyencyi a i zasług nieposlednich, w takiej postpozycyi jest, gdy inni, pożal się Boże, rosną w zaszczyty.

A gdy mu na to przytaczano rozmaite gwałty jakich p. Starosta Zygwulski się dopuszczał, Chorąży jeszcze go brał w obronę, powiadając:

— Burzliwym on jest, toć prawda, ale rozumnym, furda panie, perswazyom, przekonać się daje. Zaczął on i tu już swoje różne buntownicze plany przedstawiać, a no skorom mu rzekł słowo rozumne, to, furda panie, zamilkł i zgoda. Taki zaś sprzymierzeniec co to i głowę nie od parady na karku nosi i sztucznie przemówić umie a w potrzebie niczego się nie ulęknie, to w tych czasach, rzecz piękna!

Z takich dyspozycyj dobrych p. chorążego korzystając, Stadnicki coraz częstszym gościem był w Górce i o wszystkiem pilnie się wywiadywał, na wszystkie zjazdy i konferencye zjeżdżał, o tem tylko mając staranie, aby robota rokoszowa nie ustawała, to jest, aby umysły szlachty w ciągłem rozdrażnieniu utrzymywać.

Postanowiono wreszcie zwołać zjazd walny pod Lublin, ale wprzódy należało jeszcze zbadać usposobienie tej szlachty, zwłaszcza drobniejszej, która w samem mieście licznie mieszkała. Pan Sebastyan deklarował się jechać sam, bo jakkolwiek niedawno w te strony przybył, wszakże znany był z rozgłosu i najbardziej zaufania mógł wzbudzić. Chciał się też porozumieć osobiście z p. Cześnikiem Stawskim, z którym z dawien dawna miał konnexyę.

Pan Stadnicki zasłyszawszy o tem, zaraz deklarował się, że razem z p. Niezabitowskim do Lublina pojedzie, czemu też p. Sebastyan nie przeciwił się cale, jeden wszakże warunek położył:

— *Conditio sine qua non*, rzekł. Do Lublina z ową hałastrą zbrojną, którą waść za sobą ciągniesz jechać nie można. Był by to crimen najeżdżać zbrojnie miasto w czasie trybunału, a nużby jeszcze owe Sabaty dokazywać zaczęli...

— Czeladki mojej, odparł Stadnicki, porzucić nie mogę, ale to waści ręczę, że za mną do Lublina nie wkroczy. Ostawię ją na jakiem przedmieściu pod wodzą dzielnego i słusznego rycerza Dołęgi, który tu właśnie nadciągnąć ma z Łańcuta. Assekurować mogę, iż żadnego excessu nie będzie...

— Zaręczenie to, odrzekł p. Niezabitowski przyjmuję jako słowo rycerskie i owszem radować się będę, iż tak wymowny orator jak waćpan, będzie mógł poprzeć sprawę i w potrzebie przemówić. Ale to jeszcze waści oświadczyć muszę, iż słyszałem, jako p. Łukasz Opaliński do Lublina przybywa, bo ma tam jakowąś sprawę w trybunale.

Żachnął się na to słowo Stadnicki ale w momencie znów się zmitygował i rzekł swobodnie:

— A niech tam sobie nie tylko Opaliński, ale i cała zgraja jego przybędzie, to mi jest wszystko jedno!

— Może też to i dobrze będzie — dorzucił p. Sebastyan, chcąc korzystać z dobrych dyspozycyj Starosty — że się tak na neutralnym gruncie zjedziecie. Znam p. Opalińskiego zdawna i gdybyś waść chciał, to bym się gotów i medyacyi podjąć..

Na bladej twarzy p. Stadnickiego pojawił się uśmiech szyderczy. Chciał coś rzec, ale jeno wargi przygryzł i po chwili odrzekł sztucznie choć z widocznym przymusem:

— Za intencye wasze, mości Chorąży, uprzejmie dziękuję... Ale nie przyda się to na nic, szkoda jeno zachodu. Były już różne kompromisy i medyacye w Przemyślu, ano nadaremnie..

I głosem bardzo ponurym dodał z cicha:

— Są takie gniewy, których lepiej nie ruszać, by nie wybuchnęły płomieniem...

Pan Niezabitowski zmilczał i na tem się to tymczasem skończyło.

W parę dni później, przybył Dołęga do Górki. Pan Chorąży dowiedziawszy się jako to jest syn rotmistrza Szornela, bardzo ochotnie go przyjął, jeno go to nieprzyjemnie zadziwiło, że wraz z Dołęgą przybył nowy oddział zbrojny, który wraz z kompanami, co przy p. Stadnickim byli, przeszło sto koni liczył. A jeszcze go bardziej zadziwiło i nawet dawne obudziło suspicya, że razem z tym pocztem pojawił się Węgier jakiś, człek widocznie dostatni i nieposledni, który p. Stadnickiemu jakieś pisma przywiózł i z nim tajemne konferencye miewał. Przypomniała się Chorążemu owa oracya Starosty, w której Gabryela Batorego sławił i bardzo mu się to wszystko podejrzanem być zdało. Chciał się też zaraz od tej wspólnej podróży do Lublina uwolnić, ale p. Stadnicki, jakby się tego domyślał coraz natarczywiej na to nastawać począł, na wszystkie zapytania co do owego Węgra półgębkiem lub żartami odpowiadając. Tymczasem Węgier ów dzień jeden tylko w Górce zabawiwszy i poradziwszy się z p. Stadnickim, precz odjechał, a p. Chorąży chcąc nie chcąc, jakkolwiek mocno już zafrasowany, wyruszył do Lublina wraz ze Starostą i jego zbrojną hałastrą, raz jeszcze otrzymawszy solenne przyrzeczenie, iż ona nie wkraczając do Lublina, na przedmieściu Wieniawa zwanem, pozostanie.

Dnia 20 lipca o godz. 8 rano III. posiedzenie i zamknięcie walnego zjazdu. O godzinie 2 obiad; wieczorem o godz. 6 towarzyskie zebranie na Strzelnicy miejskiej.

Dnia 21 lipca rano wycieczka do Drohowyża, celem zwiedzenia zakładu sierót hr. Skarbka dla zapisanych uczestników.

Przez czas trwania walnego zgromadzenia otwartą będzie wystawa robót szkolnych, lwowskiej szkoły wydziałowej żeńskiej, oraz modeli szwedzkich do t. zw. nauki zręczności. Uczestnicy zjazdu mają też przez ten czas zapewniony wolny wstęp do Kasyna miejskiego (przy ulicy Akademickiej), ci zatem którzy przybędą już dnia 18 po południu, zechcą się tego dnia zgromadzić tamże wieczorem, dla wzajemnego poznania się.

Członkowie Tow. Pedag., pragnący wziąć udział w tegorocznym walnym zjeździe, raczą się zgłosić do Zarządu tego oddziału, do którego przynależą, (członkowie zaś oddziału lwowskiego wprost do Zarządu Głównego Tow. Pedag. we Lwowie, ulica Pańska l 9) i przesłać (za przekazem pocztowym) należytość udziałową w kwocie 1 zł. 50 ct., ci zaś, którzy pragną wziąć udział także w wycieczce do Drohowyża, nadto 2 zł. na koszta podróży i przyjęcia — podając dokładny i czytelny adres.

Zarząd Główny prześle w pierwszych dniach lipca uczestnikom zjazdu karty uczestnictwa, uprawniające do zniżenia ceny jazdy na kolejach galicyjskich. Komitet miejscowy lwowski postara się o bezpłatne umieszczenie gości, a nadto otrzyma każdy uczestnik bezpłatnie bilety na 2 obiady i towarzyskie zebranie na Strzelnicy.

Ponieważ Komitet miejscowy trudnemu swemu zadaniu należytego umieszczenia i ugoszczenia uczestników zjazdu tylko w tym razie podołać może. jeżeli uczestnicy wcześnie się zgłoszą, przeto uprasza Zarząd główny o jak najwcześniejsze zgłaszanie się (już wciągu czerwca) oraz o łaskawe doniesienie, gdyby który z uczestników miał zapewnione umieszczenie u znajomych bez pośrednictwa Komitetu. Z dniem 10 lipca b. r. zamyka się stanowczo listę uczestników.

Spis imienny uczestników ogłaszany będzie w „Szkole“, jak w latach poprzednich.

Wraz z kartami uczestnictwa prześle Zarząd Główny uczestnikom zjazdu ewentualnie karty legitymacyjne na kolej.

Porządek dzienny walnego zgromadzenia ogłosi Zarząd Główny w „Szkole“ i w dziennikach publicznych w terminie przez statut ustanowionym.

Rada państwa.

(XC posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń**, 22 czerwca. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes S m o l k a zagaja posiedzenie o godzinie 10 m. 15 wśród większego niż zwykle i powszechnego szmeru w sali, który trwa przez cały ciąg posiedzenia; posłowie bowiem żegnają się z sobą.

Bez dyskusyi uchwalono w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu projekty ustaw o przedłużeniu terminu, od którego ma się rozpocząć spłata zaliczek udzielonych z okoliczności powodzi w r. 1882 w Tyrolu i Karyntyi, a to dla tych, którzy w roku ubiegłym na nowo powodzią dotknięci zostali, tudzież o umowie z salcburską reprezentacyą krajową w sprawie tak zwanego długu inwazyjnego.

Nowelę cłową w trzeciem czytaniu uchwalono 155 głosami przeciw 86 głosom. Z lewicy głosowali za nowelą antisemici i kilku posłów z klubu ostrzejszego tonu.

Następują obrady nad projektem ustawy o ponownem przedłużeniu prawomocności ustawy z r. 1880 o popieraniu budowli lokalnych dróg żelaznych. Jest to projekt wychodzący z inicyatywy komisyi kolejowej. Jak wiadomo, wniósł Rząd w zeszły piątek wieczorem projekt zupełnie nowej ustawy o lokalnych drogach żelaznych. Ponieważ czas nie pozwala już załatwić tego projektu, przeto większość komisyjna proponuje poprostu prolongować ustawę z r. 1880, prolongowaną już raz w r. 1882 i następnie w r. 1884, której prawomocność ustaje dnia 1 lipca r. b. Nowa prolongacya ma trwać do końca roku bieżącego. Mniejszość komisyi atoli wnosi upoważnić Rząd do zastosowania tej ustawy tylko do pięciu wymienionych w wniosku dróg żelaznych, dla których wydanie koncesyj w tym roku jeszcze zdaje się być nieodzownem.

Na umotywowanie wniosku mniejszości zabiera głos pos. H e r b s t: Ustawa z r. 1880 nadaje Rządowi wielkie pełnomocnictwo; dlatego też uchwalono ją tylko na czas niedługi, spodziewając się, że zebrane w tym czasie doświadczenia posłużą do wydania definitywnej ustawy. Rzecz jasna, że uchwalenie takiej ustawy oznacza wyraz zaufania do Rządu; tak samo też prolongowanie prawomocności jej. Otóż pod tym względem wielka zachodzi różnica między prolongatami z lat 1882 i 1884 a prolongatą, którą dzisiaj większość komisyjna proponuje. Wówczas sam Rząd domagał się prolongaty. a wotum zaufania, dane byłemu ministrowi handlu przez większość Izby, było szczególniej w r. 1884 bardzo wyraźne. Obecnie zaś Rząd nie żąda prolongaty, lecz wniosek ten wychodzi od komisyi; ma się więc uchwalić wotum zaufania, którego Rząd sam nie wymaga, i to jeszcze dla przyszłego Ministra, którego się wcale nie zna. Może to zresztą jest dla większości ułatwieniem sprawy (*wesołość na lewicy*), bo pozwalam sobie wątpić, czy szanowna większość. która w r. 1884 tak demonstracyjnie uchwaliła wotum zaufania byłemu Ministrowi handlu, dziś uczyniłaby to zrówna skwapliwością, gdyby Minister ten był jeszcze w urzędzie. (*Wesołość na lewicy*).

Ale pominąwszy zupełnie kwestyę zaufania, już w roku 1884 powiedziałem, że to ciągłe prolongowanie prawomocności ustawy z roku 1880 jest pozytywnie szkodliwe. Jest szkodliwe, bo przeszkadza ustawie definitywnej w dojściu do skutku. Rząd powinien mieć interes, żeby ustawa definitywna przyszła do skutku; mając zaś takie pełnomocnictwo w ustawie prowizorycznej, musiałby chyba nie z ludzi się składać, żeby nie przenosić tego pełnomocnictwa ponad przyszłą ustawę. Jakoż Rząd wniósł teraz projekt ustawy definitywnej tak późno, bo na niespełna dwa tygodnie przed końcem prawomocności ustawy z roku 1880, i oczywiście nie mógł na to liczyć, żeby ten projekt od soboty do dnia dzisiejszego załatwiony został. Ustawa definitywna zaś jest pożądana, gdyż wedle praktyki dotychczasowej można mówić: kolej lokalna jest to taka, o której Rząd powie, że jest koleją lokalną. Jaskrawy wypadek definicyi rządowej, co jest koleją lokalną, mamy w kolei z Klostergrab do Mulde, którą mimo pierwotnej koncesyi, wydanej jako na kolej zwykłą, uznano w roku 1883 jako kolej lokalną. Drugi wypadek mamy w kolei z Tulln do St. Pölten, który nie podobał się nawet prawicy. Trzeba więc koniecznie rozwiązać tę kwestyę w nowej ustawie definitywnej; a chociażby w niej przyjęto definicyę, że koleją lokalną jest wszystko, co Rząd zechce, żeby nią było (*wesołość na lewicy*), to przynajmniej będzie to wyraźny przepis, acz podobny do przepisu o nafcie surowej, że to, co dotychczas było przez nadużycie praktyką, w przyszłości będzie przepisem legalnym. Potrzeba też w nowej ustawie rozwiązać kwestyę naglącą o kolejach ulicznych i zakładanych na zwykłych drogach. Wszystkiemu temu przeszkadza prolongacya ustawy prowizorycznej; a gdy prolongacyi nie uchwalimy, wtedy Rządowi samemu zależeć będzie na tem, żeby ustawa definitywna przyszła do skutku. Większość komisyi atoli powiada, że prolongacya jest pożądana na teraz dla niektórych okolic, które spodziewają się wkrótce koncesyj na koleje lokalne, a które nie otrzymałyby ich, gdyby prawomocność ustawy z roku 1880 rzeczywiście ustała dnia 1 lipca r. b. Mniejszość mniema, że temu można uczynić zadość, dając Rządowi upoważnienie co do tych tylko dróg żelaznych, które są bliskie koncesyonowania. Które to zaś są te koleje, mówią nam własne motywa rządowe. Wnosimy tedy, żeby upoważniono Rząd tylko do wydania koncesyj w myśl ustawy z roku 1880 tym to wymienionym w wniosku naszym przedsiębiorstwom, chociaż jesteśmy przekonani, że lato minie, a jednak koncesye te wydane nie będą. (*Brawo z lewicy*).

Poseł K r a u s na wypadek, gdyby przyjęto wniosek mniejszości, zapowiada poprawkę, żeby do wymienionych w nim pięciu dodano jeszcze jedną kolej.

Sprawozdawca większości komisyjnej pos. B i l i ń s k i zwalcza wniosek mniejszości tem, że oprócz tych pięciu koleji mogłyby inne jeszcze zażądać koncesyj.

W głosowaniu Izba uchwala wziąć wniosek większości za przedmiot dyskusyi szczegółowej i bez dalszych rozpraw przyjmuje go w drugiem i w trzeciem czytaniu.

Następnie załatwiono w drugiem czytaniu wniosek Exnera o zbudowanie kosztem skarbu kolei z Penzing do Nussdorf pod Wiedniem. Komisya wnosi rezolucyę, wzywającą Rząd do poczynienia dochodzeń i wniesienia stósownego projektu. — Izba bez dyskusyi uchwala.

Bez dyskusyi także przyjęto wniosek komisyi do spraw nietykalności poselskiej, aby sądowi w Splecie pozwolono wytoczyć proces pos. Bułatowi za obrazę czci, tudzież uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę upoważniającą Rząd do zawarcia z rządem węgierskim umowy w sprawie własności autorskiej.

Na wniosek przewodniczącego komisyi budżetowej pos. Ryszarda C l a m a uchwalono przekazać rządowi petycye z Karyntyi o odpisanie podatku gruntowego z powodu posuchy i z Morawy o subwencyę z powodu gradobicia.

Pos. F i e g l wnosi interpelacyę do kierownika Ministerstwa handlu w sprawie zaprowadzenia dowodu uzdatnieniu do procederu handlowego.

Pos. M e n g e r wnosi nową interpelacyę (trzecią z rzędu) w sprawie ekscesów ulicznych w Lublanie z okoliczności odsłonienia tablicy pamiątkowej na cześć Antoniego Auersperga.

P r e z e s: Porządek dzienny wyczerpany. Nie wiem, na kiedy będzie można naznaczyć posiedzenie następne; doniosę o niem na piśmie. Mości Panowie! Okres niniejszy był niepospolicie długi i szczególniej w ostatnim czasie pełen trudu i poświęcenia; słusznie, żebyście teraz powrócili do ognisk domowych i oddali się każdy swemu zawodowi. Życzę wam, żeby w czasie, dopóki nie zbierzemy się na nowo, dobrze wam się wiodło i żebyśmy — prawdopodobnie we wrześniu — zebrali się tu w wzmocnionem zdrowiu i w przyjaznem usposobieniu. (*Powszechne brawo!*)

Koniec posiedzenia o godz. 11 min. 45.

(XVII posiedzenie Izby wyższej.)

†*† **Wiedeń**, 23 czerwca. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes hr. T r a u t t m a n s d o r f f zagaja posiedzenie o godzinie 11, min. 30 przy małoliczniejszym niż onegdaj udziale członków. Z Polaków dziś obecni: książę Sapiecha i pp Stadnicki, Dzieduszycki, Polanowski i Wodzicki.

Na propozycyę p r e z e s a postanowiono wziąć na dzisiejszy porządek dzienny wszystkie sprawy, o których sprawozdania komisyj, bądź w druku, bądź na pismie, są gotowe; na wniosek zaś hr. F a l k e n h a y n a, stawiony imieniem wszystkich stronnictw, usunięto z porządku dziennego uzupełniający wybór do komisyi kontrolującej długi państwa w miejsce barona Königswartera.

Przystąpiwszy do porządku dziennego uchwalono bez dyskusyi zgodnie z projektem rządowym i z uchwałą Izby poselskiej preliminarz funduszu melioracyjnego na rok bieżący, a dalej również bez dyskusyi uchwalono w drugiem i zaraz także w trzecim czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej następujące projekty ustaw:

o użyciu części uchwalonego na zbudowanie kliniki chirurgicznej w Krakowie w roku zeszłym kredytu 40.000 zł. na zakupno gruntu pod też klinikę;

o zawieszeniu czynności sądów przysięgłych w procesach kriminalnych o sprawy anarchistyczne (ustawę tę przyjęto jednomyślnie);

o prolongacyi terminu wykończenia budowli drogi żelaznej z Herpelja do Tryestu;

o zmianie statutów instytucyi pod nazwą *Allgemeine Versorgungs Anstalt* w Wiedniu;

o wolnym od cła dowozie kukurudzy i prosa z Bułgaryi i Serbii;

o zmianie paragrafu 28 ustawy z roku 1880 o pomorze na bydło;

o powiększeniu przyczynku skarbowego do kosztów uregulowania pewnej przestrzeni rzeki Adygi w Tyrolu;

o kredycie dodatkowym na pomnożenie produkcyi górniczej w Joachimsthal;

o nieoprocentowanych zaliczkach zwrotnych na rzecz odbudowania miasta Stryja;

o uznaniu dalmackiej pożyczki krajowej za kwalifikującą się do lokowania pieniędzy sierocińskich;

o przedłużeniu terminu, od którego ma rozpocząć się spłata zaliczek zwrotnych, udzielonych z okoliczności powodzi w Tyrolu i Karyntyi w roku 1882, dla tych, którzy w r. 1885 na nowo powodzią zostali dotknięci;

o umowie między Rządem a salzburską reprezentacyą krajową w sprawie tak zwanego długu inwazyjnego;

o przedłużeniu prawomocności ustawy z r. 1880 o lokalnych kolejach żelaznych do końca roku bieżącego;

nakoniec o umowie między Rządami obu części Monarchii w sprawie opieki prawa nad własnością literacką.

Załatwiono jeszcze petycyę pewną znaczenia li osobistego od grona urzędników z okolicy Wiednia.

Prezes gabinetu hr. T a a f f e z najwyższego polecenia Jego Ces. i Król. Mości oznajmia, że sesya Rady państwa odroczona.

Koniec posiedzenia o godz. 1 m. 35.

SPRAWY MONARCHII

(Posłuchanie u Najj. Pana deputacyi miasta Stryja).

O posłuchaniu u Najj. Pana deputacyi miasta Stryja, o czem w swoim czasie donieśliśmy, zamieszczają *Presse* i *Fremdenblatt* następujące szczegóły:

Deputowany do Rady państwa, H a u s n e r, jako mowca deputacyi, złożył Monarsze najuniżeńsze podziękowanie za wspaniałomyślną ofiarę, która dlatego była podwójnie cenną, iż w najszerszych kołach obudziła ducha ofiarności. Mowca wspomniał dalej z najżywszem uznaniem o pełnej poświęcenia działalności stojącego w Stryju załogą wojska, oraz wysłanego ze Lwowa batalionu pionierów, nadmieniając, iż wśród obecnych stosunków z szczególniejszą radością korzysta ze sposobności, aby wyrazić armii gorące uznanie; dał następnie pogląd na rezultaty zainicyowanej bezzwłocznie akcyi pomocniczej, i dodał, że chociaż obficie ze wszech stron płynęły wsparcia, takowe musiały być przedewszystkiem użyte na zaopatrzenie w żywność i pomieszczenie pozbawionych dachu pogorzelców, na odbudowanie miasta wydaje się niezbędną pomoc państwa, i w tej mierze gmina dotkniętego katastrofą Stryja zwraca się z pełną otuchą do Jego Ces. Mości, zanosząc najpoddańszą prośbę, aby Monarcha raczył i nadal otaczać nieszczęśliwe miasto Najwyższą swoją opieką i łaską. Najj. Pan, który wysłuchał najłaskawiej przemówienia posła Hausnera, i przy wzmiance o armii kilkakrotnie skinieniem głowy dał wyraz żywemu zadowoleniu, zapewnił deputacyę, iż stanie się zadość uprawnionym życzeniom. „Cieszy Mnie — powiedział dalej Monarcha — uznanie, złożone przez pana dla wojska. Dziękuję panu

---

— A ileż to waćpan owego zaciągu trzymasz w Łańcucie? zapytał Niezabitowski Starostę, gdy już społem jechali:

Machnął ręką p. Stadnicki.

— Et, skromna czeladka.... 400 ussarzów, 400 piechoty i coś około 300 albo i więcej kozaków.

— A to, furda panie, zawołał Chorąży, nie lada armia! — Że też ta hałastra jeszcze Łańcuta nie zjadła...

— Nie zjadła, ale nadgryza, odrzekł śmiejąc się Stadnicki, wszystko to płacę z ubogiego mieszka ziemiańskiego, krwią rodziców nabytego; a wolę by mi ta czeladka Łańcut zjadła, niżby mnie samego miał zjeść Opalinski, albo jaki inny regalista....

I tak gwarząc jechali a pan Niezabitowski pytał jeszcze dla czego tę czeladkę Sabatami zwano....

— Jestto taka nazwa węgierska, odrzekł Starosta, — Szombatos czyli ussarz.

— A mnie to całe inaczej wykładano, jako to znaczy opryszek czyli zbój węgierski i że ta hałastra to sami wywołańce a rabusie....

— Jak się komu wykładać podoba, odparł znów na to Stadnicki, — a ile to między kólewskimi żołnierzami jest wywołańców a banitów?.... To jeno pewna, że się moja czeladka ognia nie nastraszy, a właśnie w tych czasach zagrożonej wolności szlacheckiej, przydać się może....

Nie przekonało to snać p. Chorążego, bo coraz pochmurniejszym się stawał i tak już milcząc do Lublina dojechali.

Dołęga z Sabatami został na Wieniawie, a Chorąży ze Stadnickim w kilka tylko koni wjechali już w noc późną do miasta i zajęli gospodę “pod Barankiem“.

Nie uszła bacznej uwagi Starosty zmiana nagła w usposobieniu dlań p. Sebastyana i to go bardzo zmartwiło. Przybywając do Lublina, rachował on wielce na powagę i znaczenie p. Chorążego, że mu tu wstęp między szlachtę ułatwi, zanim on sam będzie miał sposobność do niej przemówić. Teraz właśnie, przed owym walnym zjazdem, zamierzał on wystąpić z ponowną oracyą i już wyraźniej plany swoje zaznaczyć na podstawie wiadomości, jakie mu ów Węgier od Gabryela Batorego przywiózł. Wiedział on wszakże dobrze, że mu szlachta lubelska nie łatwo zaufa, że aby zyskać jej względy a przynajmniej posłuchanie u niej znaleźć, trzeba mieć za sobą powagę takiego jak p. Niezabitowski ziemianina, którego nieposzlakowane imię było w powszechnem poważaniu.

Widząc przeto jako p. Chorąży, już dlań zdawało się zjednany, znowu się odwracać poczyna, zafrasował się wielce i podczas gdy p. Sebastyan dawno już w przyległej izbie snem spokojnym spoczywał, on, w ponurych pogrążony medytacyach, łamał sobie głowę nad wynalezieniem sposobu, aby zbyt wcześnie obudzone suspicya ukoić i plan swój, z którym najdroższe i jedyne już w życiu nadzieje powiązane były, do skutku doprowadzić

— Ostatnia próba! szeptał przez zaciśnięte zęby — teraz jeszcze, albo już nigdy!...

W tem ozwał się tentent koni, zrazu daleki, a potem coraz bliższy i głośniejszy, połączony z nieludzkiemi niemal wrzaskami.

Wrzaski te musiały być dobrze p. Stadnickiemu znane, bo uważnie nasłuchiwać zaczął, a potem porwał się i wybiegł z komnaty do sieni.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

WRATYSŁAW DANIŁOWICZ.

to tem bardziej, iż pochwała jest zarazem zasłużoną".

Po tej odpowiedzi deputowany Hausner wręczył Monarsze obszerny memoryał zawierający plany regulacyjne, potrzebne dla odbudowania miasta. Wedle dat przytoczonych w memoryale, spalone zabudowania zostały oszacowane na 1,800.000 zł., a od tej sumy należy odliczyć odszkodowania ze strony towarzystw asekuracyjnych. Ogólna suma subwencyi, jaka byłaby pożądaną ze strony państwa, obliczona w memoryale na 700.000 zł.

Najj. Pan przyjął łaskawie memoryał, poczem pożegnał najuprzejmiej deputacyę.

Memoryał o chorobie króla Ludwika II.

Na posiedzeniu Izby wyższej sejmu bawarskiego w dniu 21 b. m., na którem byli obecni wszyscy książęta domu królewskiego, przedłożył referent dr. Neumayer cały materyał nad dowód, że ustanowienie regencyi było nieodzowną koniecznością.

„Komisya — mówi referent — miała do zbadania dwie główne kwestye; najpierw niezdolność do rządów króla Ludwika II, powtóre niezdolność do rządów króla Ottona I. O stanie zdrowia króla Ludwika złożyli wyczerpujący wywód najznakomitsi psychiatrzy, a to na podstawie zaprzysiężonych zeznań wiarygodnych świadków. Są nimi mianowicie: sekretarze gabinetowi Ziegler i Müller, koniuszy Horn, furyer Hessellschwert i kamerdyner Melker. Materyał dowodowy uzupełnia oprócz tego nadzwyczajna ilość listów, dokumentów, notatek, częścią skreślonych ręką króla, częścią dyktowanych lub poprawionych przez niego".

Referent odczytał konkluzye opinij rzeczoznawców psychiatrycznych i dodał, że w dniach 12 i 13 czerwca dr Grashey obserwował starannie króla i złożył w osobnym protokole z d. 14 b. m. oświadczenie, iż zarówno on jak dr. Gudden przekonał się ponownie o zupełnej trafności wydanego orzeczenia. W takim samym duchu wydał także opinię dr. Müller. Dr. Grashey badany w komisyi dał ustnie wiele cennych wyjaśnień o zboczeniach umysłowych zmarłego monarchy, a sprawozdanie z sekcyi zwłok królewskich stwierdziło ostatecznie, że król był dotknięty chorobą umysłową.

Treść zeznań świadków streszcza memoryał w sposób następujący: O wzmagającym się ciągle u króla wstręcie przed zetknięciem się z ludźmi, poczynili wyżej wymienieni sekretarze gabinetowi szczegółowe zeznania, z których pokazuje się, iż król z dniem każdym nabierał coraz większego wstrętu do ludzi, których widok wprawiał go w najstraszniejsze wzburzenie i rozdrażnienie. Całemi godzinami król chodził niespokojnie po komnatach, załamywał ręce, rozpaczał i wybuchał niepohamowanym gniewem, tak, iż służba była w bezustannej trwodze, że król może utracić wszelką nad sobą władzę

Od dłuższego zresztą czasu król nie komunikował się wcale z urzędnikami gabinetowymi i ministrami, a wszelkie rozkazy i zlecenia wydawał za pośrednictwem podrzędnej służby.

O hallucynacyach, niezwykłych wybrykach fantazyi i najdziwaczniejszych planach zeznali świadkowie: Królowi zdawało się, iż słyszy jakieś głosy i tony a wtedy kazał czynić najściślejsze poszukiwania, czy nie ma kogo ukrytego w komnacie i wpadał w gniew z powodu bezowocności tych poszukiwań. Gdy sekretarz Ziegler składał pewnego razu raport, król zerwał się i począł czynić sekretarzowi ostre wyrzuty, iż tenże przemawiał do swego monarchy w sposób nieprzyzwoity. Lekarze oświadczyli, iż wstręt do ludzi i otaczanie się osobami najniższej klasy są charakterystycznemi znamionami choroby zwanej *paranoia* Wśród najcięższych mrozów i śnieżycy zdawało się królowi, iż szybuje po jeziorze przy najpiękniejszej pogodzie. Częstokroć przywidywały mu się różne przedmioty, które rozkazywał usuwać. Całemi godzinami biadał i skarżył się, że nie spełniono jego rozkazów. Myśli jego i marzenia były zwrócone ku rzeczom nadzwyczajnym. I tak pomiędzy innemi domagał się koniecznie, aby mu dostarczono przyrządu do latania po powietrzu i przemyśliwał nad urządzeniem Wezuwiusza na stoku jednej z gór. Upornie nosił się z planem utworzenia tajnego związku, zwanego przezeń „koalicyą", którego zadaniem byłoby czuwać nad usposobieniem i intencyami ludu w Bawaryi i zdawać królowi raporta. W tej mierze znajdują się zeznania sekretarzy gabinetowych i innych osób z otoczenia królewskiego, przyczem niektóre z nich miały powziąć wiadomość, iż król nosił się z projektem zniesienia konstytucyi i zaprowadzenia absolutnych rządów. Ideą absolutyzmu kierował się także król przy budowlach w stylu Ludwika XIV i Ludwika XV.

Swiadkowie Hesselschwert, Horn i Melker zeznali, iż król wydawał bezustannie rozkazy wtrącenia różnych osób do więzienia. Przeciw osobom, na które był szczególniej niełaskaw podpisywał wyroki śmierci z poleceniem natychmiastowej egzekucyi. Samo wymienienie nazwisk osób dotkniętych niełaską wprawiało króla w szał, przyczem należy zauważyć, iż tak samo jak sympatye tak i antypatye wyradzały się u króla nagle, zupełnie niespodzianie i bez żadnej podstawy.

O traktowaniu spraw państwowych zeznają świadkowie co następuje: Składanie raportów w sprawach państwowych ustało ostatniemi czasy zupełnie. Całemi dniami pozostawiał król przedłożenia ministrów i najważniejsze akta państwowe w rękach sług i żołnierzy. Dnia 5 maja król za pośrednictwem Hasselschwerta i fryyera nadwornego Hoppego chciał dać rozkaz do utworzenia nowego gabinetu, polcił jednak zachować o tem tajemnicę przed sekretarzem Zieglerem.

Król bardzo surowo obchodził się ze służbą i dyktował czy to za rzeczywiste czy urojone przewinienia najrozmaitsze, częstokroć srogie kary. Lokajowi Mayerowi nie było wolno pokazywać się inaczej jak w czarnej masce, innemu kazał przybić na czole czarną pieczęć z wosku na znak, że rozum jego jest zapieczętowany, inny musiał chodzić zgięty we dwoje i zachować „wieczne" milczene.

Szereg dowodów wskazuje o zabiegach króla dostania pieniędzy. W tym celu wysyłał swoich zaufanych do wszystkich prawie domów europejskich, niemniej do Szwajcaryi i Paryża. Tutaj oświadcza referent, iż ze względu na to, że w dziennikach poruszono obszernie sprawę zamierzonej przez króla pożyczki w Paryżu, musi rzecz tę bliżej wyjaśnić. Faktem jest, iż król otrzymał pewnego razu list z Paryża, w którym jakiś agent ofiarował się pośredniczyć w dostarczeniu pożyczki pod warunkiem, że na wypadek ponownej francusko-niemieckiej wojny Bawarya zachowa się neutralnie. W liście nie ma żadnej zgoła wzmianki, jakoby agent działał na wezwanie lub z czyjegokolwiek polecenia. Komisyi przedłożono skreślony nieznaną ręką, lecz przez króla poprawiony brulion, w którym powiedziano, że gdy wśród rokowań o pożyczkę miały zajść jakieś trudności, należy zwrócić się do książąt Orleańskich lub wprost do hrabiego Paryża. Nie ma jednak na to najmniejszego dowodu, iż rozkaz został spełniony. Stwierdzono zresztą, iż pomieniona kartka niczem się nie różni od innych podobnej treści, wręczanych zazwyczaj Hesselschwertowi, których osnowa jednak nie była nigdy wykonywaną.

O stanie fizycznym króla złożono komisyi obszerny wywód, z którego pokazuje się, że król cierpiał ostatniemi czasy na silne bole głowy i kazał robić sobie okłady zimne. Od lat czterech brał na sen różne medykamenta.

Do zeznań świadków dołączono mnóstwo dokumentów: kufer z papierami, które rozkazał król spalić na dni kilka przed katastrofą, plik kartek z rozmaitemi poleceniami, wreszcie dzienniczek, doprowadzony przez króla do dni ostatnich.

Komisya powodując się pietyzmem uznała za zbyteczne przeglądnięcie tego dzienniczka, musiała jednakże uczynić użytek z tych kartek i dokumentów, które odnosiły się do działań rządowych, przedewszystkiem zaś rozpatrzyła pisma odręczne do ministra skarbu, w sprawie dostarczenia pieniędzy, do ministra spraw wewnętrznych wypowiadające wolę wykończenia wszystkich rozpoczętych budowli, w którym to celu król kazał dostarczyć sobie 20 milionów, inne pismo odręczne do tegoż ministra, w którem król oświadcza, że raczej woli kraj opuścić, niż wyrzec się jedynej przyjemności budowania. Pismem odręcznem do adjutanta przybocznego hr. Durckheima rozkazuje król dostarczyć sobie żołnierzy dla rozpędzenia „hołoty" (*Gesindel*) grożącej nakazami płatniczemi i środkami przymusowemi.

Na tem kończy się materyał dowodowy, z którego przytoczyliśmy tylko główniejsze punkta.

Referent przytacza następnie dowody choroby umysłowej króla Ottona dodając, iż materyał przedłożony komisyi wystarczył najzupełniej dla wyrobienia sobie należytego pojęcia o stanie zdrowia króla Ottona.

Komisya na podstawie przedłożonego materyału uznała jednogłośnie, iż od 10 czerwca król Ludwik z powodu cierpień fizycznych nie mógł absolutnie sprawować rządów i że przeto zaszedł przewidziany konstytucyą wypadek ustanowienia regencyi. Bardzo silne przypuszczenia przemawiają za tem, iż przeszkoda do sprawowania osobiście rządów istniała już dawniej, jednakże trudną a prawie niemożliwą jest rzeczą oznaczyć w tej mierze linie graniczne. Z natury rzeczy i z charakteru choroby wypływa, iż potrzeba było postępować tutaj z największą ostrożnością i nie można było uczynić stanowczego kroku, pierwej aż nagromadzonym został przekonywujący w najdrobniejszych szczegółach materyał dowodowy. — Rychlejsze wystąpienie groziłoby wielkiemi trudnościami. Kategorycznie pewnem jest, iż na dniu 10 czerwca istniała zupełnie nieudolność do rządów. Na pytanie, czy przedsięwzięte w pomienionym terminie kroki były konstytucyjne, odpowiada referent twierdząco, albowiem ten, który uprawnionym jest do regencyi ma także prawo inicyatywy. Proklamacya z dn. 10 czerwca odpowiada wszelkim wymaganiom określonym konstytucyą. Niemniej co się tyczy króla Ottona uznała komisya wszystkie zarządzenia za prawidłowe.

Po odczytaniu powyższego referatu zaznaczył członek Izby wyższej Pfretschner zupełne do księcia regenta zaufanie. Następnie Ortenburg zarzucał, że gabinet za późno wkroczył i działał. Minister Lutz w obronie osoby swojej i gabinetu podniósł, że sumienie jego jest czyste. Gabinet, jak mówił, aż do stycznia 1886 nie wiedział nic o chorobie umysłowej króla, wiedział tylko o kłopotach jego kasy. Dopiero bezustanne usiłowania jego, ażeby przez podrzędne osoby zaciągnąć pożyczkę, wzbudziły podejrzenie, azali król nie jest umysłowo chory. W końcu marca poczęto porozumiewać się z doktorem Guddenem. W dalszym ciągu swej obrony podniósł Lutz trudności w dostarczeniu materyału, ale nadmienia, że interesa państwa w niczem nie zostały poszkodowane. W końcu usprawiedliwia prezes gabinetu wszystkie kroki, jakie w ostatnich dniach przedsięwzięto przeciwko królowi i usprawiedliwia mianowicie postępowanie dr. Guddena. W odpowiedzi na powyższą obronę podniósł książę Löwenstein, że faktycznie, aż do 10 czerwca istniała regencya gabinetu, ponieważ za granicą już dawno domyślano się choroby umysłowej króla, gabinet zaś, ile razy przychodziło do zatargów w izbie, odwoływał się zawsze na zaufanie króla.

Przy głosowaniu przyjęto jednozgodnie wniosek komisyi, domagający się udzielenia aprobaty księciu Leopoldowi do przyjęcia i prowadzenia dalej regencyi.

Minister spraw wewnętrznych Feilitsch ogłasza w *Neueste Nachrichten*, odpowiedź rozmaitym dziennikom, które oskarżają go, że kiedy był prezydentem policyi, działał na wyobraźnię króla i wpajał weń uczucie strachu. Odpowiedź ta brzmi: „Nigdy króla o jego osobiste bezpieczeństwo nie straszyłem, przeciwnie, ile razy zauważyłem, że król jest lękliwy, starałem się go uspokoić i rozerwać, co poświadczyć mogą i sekretarze gabinetu. Ostrożności, przedsiębrane przy wyjazdach królewskich były wyłącznie dziełem królewskich dyspozycyj, i starałem się wpływać przez sekretarzy gabinetu, aby król ich zaniechał, bo były zbyteczne Królowi samemu nieraz ustnie poręczałem, że może o którejkolwiek godzinie dnia i nocy przechadzać się po Monachium i po angielskim ogrodzie, bo ja czuwam nad tem, żeby się nic nie stało. Wszystko na nic jednak się nie zdało, król rozkazy swoje ciągle wydawał."

Z Petersburga.

(Wyjazd W. ks. Włodzimierza. — Komitet statystyczny dla Królestwa Polskiego. — Prace najbliższej rady państwa. — Komunikat *Journal de St. Petersbourg*. — Kapitan Nabokow. — Międzynarodowy kongres więzienny w Petersburgu. — Budowa kolei zakaspijskiej).

W. książę Włodzimierz Aleksandrowicz udał się dnia 21 b. m. w zapowiedzianą podróż dla zwiedzenia finskich i bałtyckich portów.

Dziennik urzędowy donosi, że ministerstwo spraw wewnętrznych powzięło uchwałę ustanowienia w zarządzie generał-gubernatora w Warszawie komitetu statystycznego, któryby zbierał, opracowywał, zestawiał i ogłaszał wiadomości statystyczne o Królestwie Polskiem. Komitet będzie się składał z prezesa, członków wybieranych z liczby specyalistów na polu nauk ekonomicznych, oraz z głównego redaktora, 2 redaktorów i 2 rachmistrzów. Przy kancelaryach wszystkich gubernatorów w Królestwie będą mianowani urzędnicy do prowadzenia statystyki. Koszta utrzymania komitetu, obliczone na 20.000 rubli, będą pokrywane z podatku transportowego w Królestwie.

Na przyszłej jesiennej radzie państwa w Petersburgu będą rozpatrywane liczne projekta, pomiędzy innemi projekt nowego kodeksu karnego i kwestye reorganizacyi władz administracyjnych w krajach nadbałtyckich.

Journal de St. Petersbourg zaprzecza w komunikacie doniesieniu, jakoby Porta miała być zaniepokojoną koncentrowaniem wojsk rossyjskich w Armenii. Doniesienie to niezgodne jest bowiem z istniejącemi między Rossyą a Turcyą stosunkami. Twierdzenie niektórych dzienników paryskich, iż Rossya poczyniła w Konstantynopolu kroki, aby przyspieszyć rozpuszczenie wojska tureckiego, jest równie bezpodstawnem.

Dziennik ten zaprzecza dalej pogłosce jakoby znany kapitan Nabokow starał się wszelkiemi siłami zatrzeć ślady udziału swego w tak zwanym „spisku bułgarskim". Owszem, Nabokow życzy sobie śledztwa, ale odpowiednio do ustawowych warunków, czego mu jednak rząd bułgarski odmawia. Dziennik ten podnosi jeszcze raz, że cały ten spisek jest po prostu wymysłem.

Na trzecim międzinarodowym kongresie więziennym który odbywał się w Rzymie roku zeszłego, postanowiono zwołać następny kongres w 1890 r. do Petersburga. Skutkiem tego rossyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych i ministerstwo sprawiedliwości zajęły się już ustanowieniem komisyi, którąby poczyniła wszystkie przygotowania do tego kongresu.

Budowa kolei zakaspijskiej, jak donoszą z Tyflisu, idzie oporem, ponieważ upały dochodzące $+ 50^{\circ}$, wycieńczają siły robotnika. W ostatnich czasach rząd sprowadza robotników z Buchary lub Tekińczyków, gdyż ci są wytrzymali na gorąco.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Rzepnik biskupi, w powiecie gorlickim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Najprzew. ks. biskup Julian Pełesz,** dnia 19 b. m. przybył do Monasterzysk, witany ceremonialnie przez duchowieństwo obu obrządków oraz niezliczone rzesze wiernych. Celem podróży księdza biskupa stanisławowskiego było zbadanie na miejscu stosunków g. k. parafii Monasterzyskiej, a względnie ustanowienie przy tej parafii stałej ekspozytury w Czechowie. Przy tej sposobności zainaugurował ks. biskup w dekanacie buczackim jubileusz odpustowy nabożeństwem, na którem sam celebrował. Po całodziennym pobycie w Monasterzyskach powrócił najprzew. ks. biskup Julian do Stanisławowa.

(*m*) **Obchód uroczystości Bożego Ciała** odbył się wczoraj przy sprzyjającej pogodzie z całą powagą i świetnością religijnych ceremoniałów w obecności JE. p. Namiestnika, JW. p. Marszałka krajowego, prezydenta miasta i członków Reprezentacyi miejskiej, dostojników rządowych i autonomicznych, stowarzyszeń, bractw i niezliczonych tłumów publiczności. W kościele archikatedralnym, zkąd wyruszyła procesya, celebrował najprzew. ks arcybiskup Morawski.

— **Jan Rudnicki**, kandydat notaryalny w Winnikach, został wpisany w listę obrońców w sprawach karnych.

(*m*) **Losowanie posagów** odbyło się przedwczoraj po południu na Zofijówce. Poprzedziło je, jak zwykle, nabożeństwo w kościółku św. Zofii, poczem kandydatki, w obecności komisyi, złożonej z reprezentantów władz rządowych i autonomicznych, przystąpiły do urny. Szczęście sprzyjało tym razem p. Wiktoryi Fedak, 17-letniej sierocie z zakładu św. Kazimierza; wygrała ona posag w kwocie 3.540 zł. z fundacyi Łukiewiczów; drugi posag z fundacyi Łodzi Ponińskiego, w kwocie 600 zł. wygrała 11-letnia córka stolarza, Józefa Boethy, a trzeci posag w kwocie 300 zł., 8-letnia sierota z zakładu św. Kazimierza, Marya Żychlińska. Posag w kwocie 84 zł., z fundacyi Czarkowskiej, wygrała Helena Bendritto.

— **W niższej szkole rolniczej** w Horodence, istniejącej dopiero od października r. 1885, odbył się d. 19 b. m. pierwszy egzamin. Uczniów pierwotnie była znaczniejsza liczba, po wykluczeniu jednak nieudolnych pozostało dwunastu, z którymi odbył się popis w obecności wszystkich członków kuratoryi. Jakkolwiek większa część uczniów przed wstąpieniem do szkoły rolniczej ukończyła tylko szkoły ludowe, postępy ich w przedmiotach, jak geografiia, fizyka i anatomia zwierząt są bardzo znaczne, co zawdzięczyć należy jedynie umiejętnemu kierownictwu, gruntownej wiedzy i niezmordowanej pracy fachowych nauczycieli tej szkoły, w szczególności nauczyciela nauk przyrodniczych. Przewodniczący kuratoryi bar. Romaszkan stawiał osobiście pytania w różnych kierunkach, a wszyscy obecni odnieśli to przekonanie, iż uczniowie nietylko teoretycznie, ale i praktycznie korzystali z udzielanych nauk, co rokuje nadzieję, iż zakład ten krajowy, kształcąc młodzież na zdolnych rolników, w dalszym rozwoju stanie się dobrodziejstwem dla okolicy i kraju Zwiedzenie zabudowań zakładu i należących doń pól i ogrodów przekonało, że wszędzie panuje wzorowy porządek i zmysł estetyczny kierownika. Na zakończenie też popisu p. przewodniczący kuratoryi wynurzył gronu nauczycielskiemu podziękowanie i zachęcał uczniów do wytrwania w pracy.

— **Doroczne popisy** uczniów szkoły muzycznej p. L. Marka, rozpoczynają się z dniem dzisiejszym, a skończą się w poniedziałek. Początek o godzinie 5 po południu. Miejscem popisu jest sala Domu Narodnego. Bezpłatnych biletów na te popisy dostać można w kancelaryi szkoły, Rynek 9, lub w księgarniach pp. Gubrynowicza i Schmidta, oraz Seyfartha i Czajkowskiego.

— **Popis** uczenic i uczniów szkoły fortepianu pani Jadwigi Duninowej odbył się w dniach 22 i 23 czerwca w sali Domu Narodnego. Wrażenie, odniesione z popisu młodziutkich panienek, było bardzo dobre, a sumienna praca nauczycielki zasługuje na wszelkie uznanie. Licznie zgromadzona publiczność obsypywała gradem oklasków każdy numer obfitego programu, w którego skład wchodziły dzieła tej miary, co koncerty Beethovena (*c-moll*), Chopina (*f-moll*) Saint-Saënsa. Na wyszczególnienie zasługuje w pierwszej linii gra panien Buresch, Petakówny i Rzepeckiej, dalej panien Świątkiewiczówny, Zawziętówny, Koziołówny i Piątkowskiej. Pierwszego dnia popisywały się młodsze uczenice, których gra poprawna najlepszem jest świadectwem dobroci i użyteczności szkoły.

— **Konkurs muzyczny.** Komitet towarzystwa muzycznego w Warszawie ogłasza konkurs na kompozycyę na sam fortepian, na 2 ręce, dowolnej formy, z uwzględnieniem średniej techniki. Wyłączają się utwory muzyki do tańca. Termin składania kompozycyj przez autorów polskich oznaczono na dzień 1 października 1886 r, pod zwyczajnemi warunkami konkursowemi. Prawo własności pozostaje przy autorze. Wyrok sędziów motywowany zostanie ogłoszony. Za najlepsze dzieła uznane przez sędziów wyznaczono: pierwszą nagrodę rubli 50, drugą rs. 30, trzecią rubli 20. Urząd sędziów przyjęli pp. Hoffman Kazimierz, Michałowski Aleksander, Münchheimer Adam, Noskowski Zygmunt, Hertz Michał.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 25 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr przeważnie północno-zachodni, średnia temperatura dnia około 12°C., stan nieba zmienny. powietrze miernie wilgotne, chwilami deszcz, lecz opad wcale nieznaczny. Jutro pogoda możliwa.

— **Zamach samobójczy.** Dnia 22 b. m. pod wieczór skoczyła do stawu Pełczyńskiego w zamiarze samobójczym 22-letnia służąca Marya K. Na krzyk znajdującej się w pobliżu publiczności pospieszył na ratunek tonącej p. Ludwik S., któremu się powiodło wydobyć samobójczynię z głębokiej na 2 metry wody. Po udzieleniu tej ostatniej doraźnej pomocy przez lekarzy dr. Weigla i dr. Schmidta, którzy nie wykluczyli możności utrzymania Maryi K. przy życiu, odwieziono ją do szpitala powszechnego. Powodem tego rozpaczliwego czynu było niesłuszne podejrzenie o kradzież.

= **Przejechanie.** Dmytro Borys, rolnik z Doroszowa, przejechał na ulicy Słonecznej 12-letnią Rozę Bubes, skutkiem czego dziecko to zostało w nogę znacznie uszkodzone.

= **Oszustwo.** Hersz Bürger postawił w tutejszej kolekturze loteryjnej pod l. 65 przy placu Gołuchowskich numera w 5ciu rządkach, przeznaczywszy przy każdej stawce piętnaście centów na seco terno, a 5 centów na ambo. W ciągnieniu z dnia 23 b. m. trafił Bürger w jednym rządku dwa numera i udał się do wspomnionej kolektury po wygrane ambo. Kiedy pisarz loteryjny sprawdzał tę wygranę ze swym protokołem spostrzegł Bürger, że w protokole tym było przy każdym z owych pięciu rządków zanotowane po 15 centow na ambo a tylko po 5 centów na terno, a gdy mu wypłacono tylko 4 zł. za jedno ambo i Bürger o tych oszustwach doniósł policyi, ta ostatnia skonstatowała, iż wspomniony pisarz, Bernard M. pomanipulował rzeczywiście w nadmieniony oszukańczy sposób i że przywłaszczył sobie z wygranej na szkodę Bürgera 8 złr. Stwierdzono dalej, że w powyższy sposób M. już od dawna grających oszukiwał, przeto oddano go pod sąd.

= **Brutalstwo.** Dorożkarz Lemel Mauer pobił wczoraj na ulicy Trybunalskiej Małkę Brodheim, będącą w poważnym stanie, tak mocno, iż musiano ją odwieść do szpitala.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono dwa duże srebrne lichtarze, 34 łutów ważące, wartości 75 zł.; złote dęte kólczyki i takąż broszkę, wartości 8 zł.; czarną kaszmirową sukienkę, wartości 20 zł.; perkalową granatową suknię w białe centki, białe spodnice i kaftaniki oraz kolorową koszulę do kąpieli. — Zgubiono zastawniczą kartkę banku kredytowego do l. 9.897 na zastawiony dnia 2 b. m. zegarek, kólczyki i obrączkę.

— **Okropny wypadek.** Do *Neue fr. Presse* donoszą dnia 23 b. m. z Pragi: Podczas przewozu przez Sazawę, w pobliżu Czarnego Kościelca, przewróciła się wczoraj łódź, na której znajdowało się około 50 osób. Część osób wydobyła się na brzeg, większa część jednak porwana została przez prąd wody. Do popołudnia wydobyto z rzeki 24 trupów. — Według innej wieści, ofiarami są przeważnie dzieci

— **Sport.** Na przedostatnich wyścigach w Warszawie, gonitw było 5. Do pierwszej, o nagrodę Pławieńską (pierwszemu koniowi 315 rub., drugiemu z nagrody i stawek 75 rub., stawki 25 rub.) stanęły: „Łokietek" p. F. Poletyłły, „Hariton" hr. Czapskiego, „Fantasin" p. A. Wotowskiego i „Cintra" A. hr. Potockiego. Pierwsza przybyła do mety „Cintra" drugim był „Hariton". — O drugą nagrodę tak zwaną Wielki Handicap (pierwszemu koniowi 1.566 rubli, drugiemu z nagrody i stawek 200 rubli, stawki 100 rubli) ubiegały się „Praga" J. hr. Ledóchowskiego, „Sarra" p. L. Kronenberga, „Maryna Mniszchówna" p. L. Grabowskiego, „Kitchen Maid" pp. A. Reszkego i A. Wotowskiego, „Pepita" A. hr. Potockiego, oraz „Lady Saville" i „Sofer" p. J. Dobrogosta. Pierwszym był „Sofer", drugą „Lady Saville". — Do trzeciej nagrody głównego zarządu stadnin rządowych (pierwszemu koniowi 711 rub., drugiemu z nagrody i stawek 150 rub., stawki 50 rub.) stanęły: „Gram" p L. Kronenberga, „Firlej" p. L. Grabowskiego i „Highland" p. J. Dobrogosta. Pierwszym był „Highland", drugim „Gram". — O nagrodę ofiarowaną przez jednego z członków Towarzystwa wyścigów (pierwszemu koniowi 753 rub. 64 kop., drugiemu 348 rub. 75 kop, trzeciemu 90 rub.) ubiegały się: „Banche de Castille" p. L. Grabowskiego, „Master Wicks" p. W. Mysyrowicza, „Hetman" A. hr. Potockiego i „Imp" p. Paradoxa. Pierwszy przybył do mety „Imp", drugi „Hetman" trzeci „Master". — W ostatnim biegu o nagrodę Sielecką (pierwszemu koniowi 441 rub., drugiemu z nagrody i stawek 100 rub., stawki 25 rub., bieg trzy wiorstowy z 8 płotami, panowie jadą), brały udział: „Rou Rou" p. St. Rzewuskiego, „Theodosia" i „Sir-Regent" J. hr. Ledóchowskiego, oraz „Meduza" p. W. Poklewskiego-Koziełły. Pierwszą była „Theodosia", drugim był u mety „Sir-Regent".

— **Straszna katastrofa** zdarzyła się w kopalni siarki Noro pod Girgenti. Dnia 13 b. m. przed południem, z niedocieczonych dotąd powodów, nastąpił w kopalni tej wybuch gazów. Stu przeszło robotników znajdowało się w owej chwili przy pracy. Pomimo najenergiczniejszego, możliwie szybkiego ratunku, zdołano jedynie wydobyć 14 jeszcze przy życiu. Do wtorku 15 b. m. odnaleziono zwłoki 72 nieszczęśliwych ofiar, częścią zaduszonych, częścią zwęglonych. Kopalnia stoi w płomieniach. W całej okolicy straszna rozpacz, gdyż wszyscy prawie robotnicy byli żonaci i dzietni.

— **Cholera.** Depesza z Brindisi donosi: Cholera sroży się tu coraz bardziej. Dnia 22 b. m. zachorowało osób 17, umarły dwie.

— **Polowanie na lwa.** Lew, który uciekł z menażeryi Neumana, na popasie w jednej z wiosek w powiecie telszewskim na Żmudzi, błąkał się długo w okolicy i zrządzał włościanom szkody w inwentarzu. Myśliwi długo tropili tego zwierza, przeciw czemu oponował wszakże właściciel menażeryi, gdyż nie tracił nadziei, że uda mu się zbiega pochwycić w sieci i wsadzić napowrót do klatki. Gdy jednak próby złowienia go nie udały się, a lew szkody wciąż zrządzał, myśliwi, jak się dowiaduje *Kur. Por.*, zaczęli urządzać na niego wyprawy. Kilka takich wypraw nie udało się, dopiero niejaki p. J. K., zapalony myśliwy, wytropił lwa w legowisku i strzeliwszy kulą z broni gwintowanej, położył go trupem.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 23. czerwca.*)

(L) Przewodniczący p. Dąbrowski zawiadomił Radę, że z okazyi 50-letniego jubileuszu kapłaństwa ks. biskupa Krasińskiego, przypadającego w d. 19 b. m. wystosował w imieniu Rady telegram gratulacyjny, za który dostojny jubilat złożył podziękowanie. Następnie zaprosił p. przewodniczący pp. radnych na publiczny popis uczniów szkoły handlowo-przemysłowej, który w sali ratuszowej odbędzie się we wtorek, d. 29 b. m. w godzinach porannych.

P. Zacharjewicz wystosował interpelacyę do p. Dąbrowskiego w sprawie założenia we Lwowie wyższej szkoły przemysłowej. W lipcu r. z. Wys. Namiestnictwo wzywało Radę do porozumienia się z Wydziałem krajowym w sprawie założenia tej szkoły. Rok prawie upływa, a nie są znane rezultaty tych rokowań. Rada miejska przyjęła już w tej sprawie pewne uchwały i zakomunikowała je Wydziałowi krajowemu, ale do tej chwili nie ma ztamtąd żadnej odpowiedzi. P. interpelant zapytuje tedy p. prezydenta, co jest powodem tej zwłoki w sprawie nader żywotnej?

P. Dąbrowski odpowiedział, że gorliwie zajmie się to sprawą.

Z porządku dziennego uchwaliła Rada na podstawie map sprawozdawczych z r. 1880, podczas reambulacyi katastru zrewidować granice posiadłości miejskich w obrębie miasta Lwowa i czynność tę poruczyła inżynierowi p. Chowańcowi. — Delegatem do komisyi losowania posagów z fundacyi Wincentego Łodzi Ponińskiego wysłano p. Głodzińskiego. — Do Rady nadzorczej m. muzeum przemysłowego na peryod trzyletni wybrano po dłuższej dyskusyi pełnej rekryminacyj — ponownie pp. Bodeńskiego, Ciuchcińskiego, Getritza, Gołąba, Momockiego, Świsterskiego, Michalskiego, hr. Lanckorońskiego, Walichiewicza, Zacharjewicza a nadto pp. dr. Ciesielskiego i Zimę.

W dalszym ciągu załatwiła Rada ważną sprawę zaopatrzenia śródmieścia w dobrą wodę do picia ze źródeł miejskich, położonych na Wulce; uchwalono mianowicie założyć nowy wodociąg wzdłuż ulicy L. Sapiehy, Sykstuskiej, Trzeciego Maja, Karola Ludwika i Teatralne; na całej tej przestrzeni mają być urządzone hydranty; przed wykonaniem tego projektu, plany, w myśl ustawy wodnej, mają być przedłożone Namiestnictwu do zatwiedzenia, a w przypuszczeniu, że Namiestnictwo zatwierdzi plany, wyznaczono już na wykonanie robót w r. b. kwotę około 16.000zł. Dalej uchwaliła Rada kosztem 1.400 zł. oprowadzić wodociąg od studni, położonej tuż około szkoły przy ulicy św. Zofii, przez ulicę Jabłonowskich, do m. Zakładu sierot przy ulicy Zielonej.

Nową ulicę Brajrowską, prowadzącą z ulicy Kazimierzowskiej, na ulicę Waleryana Podlewskiego, a względnie przez realność niegdyś Adamskich, na ulicę Mickiewicza, (będącą dotychczas własnością p. Emila Brajera), uchwalia Rada objąć pod zarząd miasta; uporządkowanie jej nastąpi w r. 1887, a oświetlenie kosztem miasta w roku bież.

Do wiadomości przyjęła Rada, że budowa strażnicy pompierów przy nowej ulicy, prowadzącej z ulicy Grodeckiej na ulicę Janowską, kosztowała tylko 5.888 zł., a była na ten cel preliminowana kwota 5.950 zł. W sprawie budowy kolei żelaznej ze Lwowa na Rawę do Bełzca, ratyfikowała Rada układ, zawarty między jej delegatami a delegatami kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, osnowy następującej: Miasto Lwów przyczyni się do budowy rzeczonej kolei kwotą 20.000 zł.; d. 1 grudnia r. b. wypłaci miasto na poczet tej sumy, 5.000 zł., a dnia 1 grudnia 1887 i 1888 po 7.500 zł. Kolej Lwowsko-Czerniowiecka obowiązała się trasę kolei ze Lwowa do Bełzca poprowadzić przez dobra miejskie Brzuchowice i urządzić tam stacyę. Gmina m. Lwowa odstąpi pod tory i pod dworzec w Brzuchowicach grunta bezpłatnie; prócz tego da materyał surowy na budowę obszernej werandy w Brzuchowicach, i urządzi drogę dojazdową. Powyższy układ został już ratyfikowany przez Radę zawiadowczą kolei Lwowsko-Czerniowieckiej i przez Wys. Ministerstwo handlu. Budowa kolei ze Lwowa do Bełzca rozpocznie się w najbliższym czasie. Nadto uchwaliła Rada wezwać magistrat, ażeby przedłożył stosowne wnioski co do urządzenia stacyi klimatycznej w Brzuchowicach, a na wniosek p. Zacharjewicza uchwaliła uznanie dla tych wszystkich osobistości, które rzecz całą, dla Lwowa ważną, doprowadziły do pomyślnego rozwiązania.

Na poufnem posiedzeniu uchwaliła Rada, dr. Bogusławowi Longchampsowi, lekarzowi miejskiemu, który w niedzielę, d. 27 bm., ochodzić będzie 50 rocznicę uzyskania stopnia akademickiego, wyrazić najzupełniejsze uznanie za 34-letnią gorliwą i niezmordowaną pracę w usługach miasta; ażeby zaś dać wyraz temu uznaniu, przyznała Rada jubilatowi tytułem nadzwyczajnej remuneracyi 1.000 zł. i orzekła, że na wypadek, gdyby jubilat już teraz zamierzał przenieść się w stan spoczynku, to otrzyma całą płacę wraz ze wszystkiemi emolumentami.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Lwów-Stryjowi,** jednodniówka o której już wspomnieliśmy, należy do tego rodzaju publikacyj, które jak koncerta na cele dobroczynne, wymagają sprawozdań i reklamy, lecz nie krytyki. I tu jak w podobnych koncertach, obok utalentowanych lub wytrawnych artystów stanęli na estradzie uczniowie i amatorowie, a pomimo tego całość przedstawia się wcale charakterystycznie i interesująco. Książka daje jasne wyobrażenie o miejscowych stosunkach i siłach, jakkolwiek składa się z urywków nakreślonych przez bardzo wielu pisarzy i literatów, rozproszonych po innych miastach polskich. Dział wierszowany — olbrzymi. Poeci i prozatorowie, jakby się zmówili aby zapełnić album rymami. Wyróżnić z pośród nich należy: ciepłą intradę Platona Kosteckiego, po mistrzowsku rzeźbione strofy Deotymy, jędrny początek poetycznej powieści „Kniaziowie Rożyńscy" Bronisława Komorowskiego, kunsztowną drobnostkę Asnyka, śliczny prostotą wiersz Maryi Bartusówny, wytwornie wykonany obraz przez Władysława Bełzę i satyryczną, pełną ciętości zwrotkę do piosenki przez Rodocia. Nadto wymienić tu wypada jeszcze nazwiska: Jana Aleksandra hr. Fredry, Kornela Ujejskiego, Maryi Ilnickiej, Kazimierza Kaszewskiego, J. I. Kraszewskiego, Teofila Lenartowicza, Aleksandra Kraushara, Stanisława Rossowskiego, Wacława Szymanowskiego, Tretiaka, które chociaż nie wznoszą się polotem myśli po nad dawniejsze swe poezye lub utwory mową wiązaną pisane, dają nam jednak ułamki, noszące na swym porobie cechy artystyczności technicznej. Trudno byłoby w krótkiem sprawozdaniu ... z nich wrzucili do skarbonki na ... aforyzmów, chociaż nie ... strzeleów prawdziwe perły jak ks. Kali..., albo zdrowe myśli jak Estrajcher, W...yński i Piotr Chmielowski. Oryginalny i świeży pomysłem fejleton Lama, zgrabna nowela Zacharyasiewicza i Bałuckiego, ...amieniem talentu naznaczony realistyczny szkic bardzo młodego pisarza, ukrywającego swe rodzinne nazwisko (Mieszkowski) pod pseudonimem Sęka, trochę ciemna ale ładna fantazya Świętochowskiego i luźne kartki z podróży po Italii przez Spasowicza, dobrze zalecają dział prozy. O ostatnich powiemy jednakże, że o wiele więcej interesować nas będą, kiedy wyjdą w całości, w osobnej książce nie znajdujemy bowiem, aby w albumie popularnym właściwe było dla nich miejsce. Zwracamy jeszcze uwagę czytelników naszych na prace: Karola Brzozowskiego, Jenikego, Kętrzyńskiego, Prochaski, Promyka, Ramułta, Rostafińskiego, Roszkowskiego, Sawczyńskiego Zygmunta i Węclewskiego. Z rysunków illustrujących jednodniówkę trudno zdać sprawę, gdyż nie dość szczęśliwy sposób, w jaki je wytrawiono, nie pozwala na należytą ocenę. Odtworzone za pomocą fotografii, znacznie lepiej się przedstawiają. Do najudatniejszych należą: „Cygan" Młodnickiego, „Główka kobieca" Lachnera, oraz portrety: Wł. Żeleńskiego — podług Grottgera — i Zacharyasiewicza z fotografii Trzemeskiego. Zewnętrzna, typograficzna strona publikacyi ładna i bogata; — szkoda jednakże, iż korekta pozostawiła w albumie „Lwów-Stryjowi" bardzo dużo błędów drukarskich, psujących styl, a nawet zmieniających myśli wielu utworów. Cokolwiek bądź, lwowskie Koło artystyczno-literackie, w miarę możności, wywiązało się pomyślnie z niełatwego zadania, publiczność zaś — bacząc na cel wydawnictwa — powinna gorąco poprzeć szlachetne usiłowania, rozkupując książkę zbiorową jak najspieszniej.

Zygmunt Sarnecki.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Kolej wicynalna** ze Stryja na Chodorów, Rohatyn, Brzeżany, Kozowę Kopeczyńce, Mikulińce, Grzymałów, Kałaharówkę, do granicy rossyjskiej z odnogami Brzeżany-Podhajce i Mikulińce-Chorostków. W sprawie tej projektowanej kolei otrzymujemy następujące pismo. Pas ziemi, sto kilometrów, szeroki między liniami kolei Karola-Ludwika i Lwowsko-Czerniowieckiej położony, dotychczas jest pozbawionym dobrodziejstwa komunikacyi kolejowej, tego nieodzownego w nowoczesnych stosunkach czynnika w rozwoju rolnictwa, przemysłu i handlu. Jak wielką z tego powodu krzywdę ponoszą mieszkańcy obszarów ziemskich na tej przestrzeni położonych, dowodzić nie potrzebujemy, bo każdy z nich ma dowód na to najlepszy w swoich rachunkach, wykazujących aż nadto wymownie, o ile niekorzystniej od szczęśliwszych od siebie sąsiadów, położonych w pobliżu kolejowych stacyj i o ile trudniej od tychże zbywa na targach owoce swej pracy w gospodarstwie rolnem i leśnem, w przemyśle i handlu, o ile go drożej kosztują towary, które dla własnego użycia musi sprowadzać. A jednak tak upośledzona przestrzeń kraju naszego, jak wiadomo, należy do najbogatszych części tegoż, obfitującej we wszystko, czem hojna natura wyposażyła naszą ziemię bogatą. Przecięcie tej części kraju linią kolejową, jest zatem dla interesowanych okolic kwestyą tak piekącą, że od rychłego rozwiązania jej podniesienie lub też materyalny upadek milionowej ludności zależy. To też w takiem pojęciu rzeczy na podstawie ...sy przez Dyrekcyę kolei Lwowsko-Czerniowieckiej przed trzema laty dokonanej, a wyka... nie tylko stosunkowo wielką łatwość bu... linii kolejowej, ale i z drugiej strony znak... te korzyści, jakie takowa właścicielowi kolei będzie musiała przynosić, uzyskał już Bank krajów koronnych w Wiedniu w r. 1884 od c. k. Rządu koncesyę wstępną na wicynalną kolej ze Stryja na Chodorów, Rohatyn, Brzeżany, Kozowę, Kopeczyńce, Mikulińce, Grzymałów, Kałaharówkę do granicy rossyjskiej, z odnogami Brzeżany-Podhajce i Mikulińce-Chorostków. Gdy trasa powyższa odpowiedziałaby żywotnym potrzebom tego rozległego, a zapoznanego dotychczas kraju, a nadto wedle opinii fachowych kół wojskowych miałaby linia powyższa wielką doniosłość również pod względem strategicznym, przeto licząc nadto na poparcie tej budowy przez c. k. Rząd zwołali za inicyatywą p. Franciszka Wolfartha, właściciela dóbr Kurzany, Prezesowie powiatów brzeżańskiego, rohatyńskiego i podhajeckiego walne zgromadzenie reprezentantow rzeczonych powiatów do Brzeżan na dzień 2 grudnia 1885, celem zastanowienia się nad tą kwestyą i obmyślenia skutecznego sposobu załatwienia takowej. Na zebraniu tem, bardzo licznie przez wszystkie koła ludności wspomnianych powiatów reprezentowanem, uznano budowę wspomnianej kolei jako najżywotniejszą potrzebę powiatów, a nadto wybrano komitet, któryby tym celem stosowne środki ob-

myślił i odpowiednie kroki w tym względzie poczynił. Ponieważ w owym czasie sejm krajowy został zwołany, przeto uznano przedewszystkiem za właściwe, odwołać się do powagi tej reprezentacyi krajowej z prośbą uchwalenia rezolucyi do wysokiego Rządu o uskutecznienie budowy tej kolei. Nawał spraw innych nie dozwolił jednakowoż wysokiemu Sejmowi wprowadzenia petycyi wspomnianej na porządek dzienny; w skutek tego odstąpił Wydział krajowy takową c. k. Namiestnictwu do załatwienia. Nie poprzestając na tem, wniosły następnie za inicyatywą JW. ks. Wawrzyńca Ostrowskiego, Prezesa Rady powiatowej brzeżańskiej, oprócz tej ostatniej, również Rady powiatowe rohatyńska i podhajecka petycye do Rady państwa w Wiedniu podobnej treści jak do Sejmu krajowego, a nadto wniosła Rada powiatowa brzeżańska prośbę do Koła polskiego w Radzie państwa w Wiedniu o poparcie rzeczonej petycyi. Dzięki zajęciu się sprawą tą przez posłów powiatów wspomnianych, pp. Romana hr. Potockiego, Mieczysława Onyszkiewicza, Alfonsa Czajkowskiego i dr. Euzebiusza Czerkawskiego została petycya rzeczona w Kole polskiem życzliwie przyjętą i członkom komisyi kolejowej do poparcia zaleconą. Obecnie spoczywa wspomniana petycya w komisyi kolejowej Rady państwa, której została przekazaną. Słuszne domaganie się przez ludność powiatów brzeżańskiego, rohatyńskiego i podhajeckiego, budowy kolei, zostało zatem uznanem przez najwyższą reprezentacyę kraju, a nawet państwa, tudzież uznaje tę potrzebę c. k. Rząd, lecz mimo to stosunki finansowe państwa nie pozwolą prawdopodobnie na tę budowę kolei kosztem państwa lecz można jedynie liczyć na poparcie tej budowy przez wysoki Rząd, skoro prywatne przedsiębiorstwo p. ejmie się tej budowy. Wedle poczynionych informacyj znajdą się z łatwością prywatni finansiści, który chętnie oddadzą swe kapitały na przedsiębiorstwo tej budowy, lub ewentualnie sami budowy tej się podejmą. Ewentualny kapitalista lub przedsiębiorca musi mieć jednakowoż podstawę daną co do rentowności budować się mającej kolei i nie przystąpi do przedsiębiorstwa bez operatu, obejmującego opis położenia topograficznego linii kolejowej, tudzież stosunków ekonomicznych powiatów, które kolej ma przecinać. Otóż na pokrycie kosztów przeprowadzenia studyów terenowych, oraz kosztorysu i możliwej rentowności kolei, uchwaliła Rada powiatowa brzeżańska w dniu 7 maja 1886, udział 1 500 zł. oraz wezwała wszystkie interesowane Rady powiatowe i miejskie, oraz obszary dworów o uchwalenie stosownych funduszów w tym celu. Mając tym sposobem przygotowaną podstawę do stanowczego wystąpienia w niniejszej sprawie, uchwalił komitet na zebraniu swojem w dniu 11 maja 1886, zwołanie walnego zgromadzenia wszystkich interesowanych budową kolei z Chodorowa przez Rohatyn, Brzeżany, Kozowę, Mikulińce, Kopeczyńce, Grzymałów. Kałahorówka z odnogami z Brzeżan do Podhajec i z Mikulińca do Chorostkowa na walne zebranie celem wybrania komitetu, któryby poczynił kroki stosowne celem otrzymania od c. k. Rządu zezwolenia na przeprowadzenie wspomnianego planu budowy, uzyskania do budowy potrzebnych funduszów lub wreszcie do układu z pewnym przedsiębiorcą co do uskutecznienia rzeczonej budowy. W myśl tej uchwały odbędzie się walne zebranie weLwowie, w gmachu Rady Pow. ulica Akadem. l. 11, w dniu 26 czerwca 1886, o godzinie 10 przed południem.

W Brzeżanach, dnia 11 maja 1886. Ostrowski, przewodniczący komitetu i prezes Rady powiatowej brzeżańskiej. Edmund Lityński prezes Rady pow. podhajeckiej. Onyszkiewicz poseł krajowy i do Rady Państwa. Michał Borowski burmistrz podhajecki. Karol Tyszkowski. Dr. Stanisław Schätzel. Franciszek Wolfarth.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 24 czerwca 1886 r.

Lwów, Pszenica 7·50 do 8·50, żyto 5·80 do 6·40, jęczmień 5·25 do 7·—, owies 6·35 do 6·75, groch 6·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, Pszenica 7·50 do 8·50, żyto 5·60 do 6·—, jęczmień browarny 5·15 do 6·—, owies 6·50 do —·—, groch 6·— do 8·75, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·— do 8·05, żyto 5·25 do 5·90, jęczmień 5·— do 5·50, owies 6·50 do —·—, groch 6·— do 8·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 8·50, żyto 6·— do 6·60, jęczmień 6·50 do 7·—, owies 6·50 do 6·75, groch 7·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·50 do 8·25, żyto 5·50 do 6·20, jęczmień 5·50 do 5·60, owies 5·25 do 5·50, groch 6·— do 8·50, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5·— do 10·— nominalnie. Nowy chmiel od 35·— do 40·— zł. loco chmielarnie, brak połowy ceny.

Okowita za 10.000 litr. pret. loco Lwów zł. 25·— do 25·50.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Z powodu pogłosek o zamierzonej we wrześniu podróży Najj. Pana do Bośnii pisze *Presse*: „Program podróży Jego Ces. Mości został już aż po koniec września stanowczo ułożonym. W ogóle w kołach dobrze poinformowanych nie wiedzą nic zgoła o wyjeździe Monarchy w ciągu bieżącego roku do krajów okupowanych“.

Najj. Pani i Najd. Arcyksiężniczka Walerya opuszczą d 30 b. m. Feldafing i przybędą nazajutrz do Gastein, gdzie zabawią do 21 b. m. Tegoż dnia wyjedzie Monarchini wraz z Najd. Arcyksiężniczką Waleryą do Ischl.

Najd. Arcyksiążę Rainer przybył we wtorek do Pragi, gdzie na dworcu kolejowym został powitany uroczyście przez naczelników władz cywilnych i wojskowych.

P. Minister spraw zewnętrznych hr. Kalnoky po krótkim pobycie w dobrach swoich na Morawie, powrócił do Wiednia.

Przedwczoraj przybył do Wiednia pułkownik bawarski Kellner celem doręczenia notyfikacyi o objęciu regencyi przez księcia Luitpolda. O godzinie w pół do 12 przed południem był pułkownik na osobnem posłuchaniu u Najj. Pana.

Wiener Ztg. ogłasza ustawę z dnia 10 czerwca, w sprawie budowy ewentualnie nabycia własnych gmachów pocztowych i telegraficznych w Krakowie, we Lwowie, Czerniowcach, Tryeście, Bozen, Trydencie i Roveredo (w tym celu Rząd upoważnionym do pozyskania dla Krakowa kapitału do wysokości 300.000 zł., dla Lwowa zaś do wysokości 480.000 zł.); dalej ustawę z dnia 22 czerwca b. r. w sprawie dalszego czasowego zawieszenia działalności sądów przysięgłych w okręgu sądowym kotarskim w Dalmacyi; wreszcie porozumienie, jakie nastąpiło na podstawie ustawy z dnia 1 maja 1885 pomiędzy c. k. Ministerstwem handlu i c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej strony, a uprzyw. Towarzystwem kolei Lwów-Czerniowce Jassy jako koncesyonaryuszem kolei lokalnej ze Lwowa do Bełzca, ewentualnie granicy państwowej pod Tomaszowem, z drugiej strony, w sprawie udziału skarbu w dostarczeniu kapitału na budowę pomienionej kolei lokalnej.

Wiener Ztg. ogłasza w końcu obwieszczenie c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15 czerwca b. r., mocą którego dalsza serya urzędów pocztowych, fungujących jako miejsca dla przyjmowania wkładek oszczędnościowych, została upoważnioną, poczawszy od 1 lipca b. r. do zwrotu tych wkładek w tak zwanej krótkiej drodze, t. j. w ten sposób, iż wkładki do 20 zł. nie będą potrzebowały być pierwej wypowiadane w głównym urzędzie kas pocztowych w Wiedniu. Temi urzędami pocztowemi w Galicyi są następujące: Bełz, Bołszowce, Jazłowiec, Jezierzany, Korolówka, Kozowa, Krystynopol, Łysiec, Mielnica, Obertyn, Ottynia, Peczeniżyn, Rożniatów, Rudki, Staremiasto, Touste, Waręż, Wygoda, Zamarstynów, Baranów, Biecz, Błażowa, Bojanów, Brzostek, Gdów, Jawiszowice (dworzec), Kańczuga, Krynica, Piwniczna, Rozwadów, Rzepiennik strzyżewski, Skawina, Wiśnicz pod Bochnią.

Według informacyj dzienników wiedeńskich Rada państwa ma zebrać się ponownie 18 września.

Znany przewódca skrajnej lewicy (klubu niemieckiego) dep. E. Strache złożył mandat deputowanego, nadmieniając w piśmie do wyborców, iż wyłącznie stosunki osobiste, nie zaś powody polityczne, zniewalają go do tego kroku.

Z Pesztu piszą do *Polit. Corr.*: Sejm węgierski odroczy się w sobotę, dnia 26 b. m. do połowy września. Prezes gabinetu Tisza uda się z końcem przyszłego tygodnia do Komorna, a następnie do Wiednia, celem złożenia Najj. Panu służbowego raportu o różnych sprawach, i konferowania z Rządem austryackim o bieżących kwestyach. Merytoryczne rokowania w sprawie taryfy cłowej i stosunku do austro-węgierskiego Lloyda, odbędą się dopiero później.

Szef administracyi cywilnej w krajach okupowanych, Nikolicz, przesłał do *Pester Lloyda* telegram, w którym zaprzecza pogłosce, jakoby podał się do dymisyi.

Pancernik *Kaiser Max* i okręt torpedowy *Elisabeth*, wraz z sześcioma łodziami torpedowemi, które brały udział w blokadzie wybrzeży greckich, przypłynęły z zatoki Suda do Poli.

Norddeutsche Allgemeine Zeitung donosi, iż cesarz Wilhelm po ukończeniu wielkich manewrów pod Strassburgiem, przybędzie dnia 20 września do Metz, i zwiedzi sąsiednie pobojowiska, na których toczyły się krwawe walki w r. 1870.

Ks. Bismarck wyjechał przedwczoraj do Warzynu. Dzienniki donoszą, iż w czasie krótkiego pobytu księcia w Berlinie, załatwiono szereg ważnych spraw bieżących, i powzięto ostateczną decyzyę co do zimowej kampanii parlamentarnej.

Parlament niemiecki ma być zamknięty w pierwszych dniach przyszłego tygodnia, mianowicie zaraz po drugiem czytaniu przedłożenia o podwyższeniu podatku od spirytusu.

Regulamin dla komisyi, która ma zająć się wykonaniem ustawy kolonizacyjnej w dzielnicach polskich pod panowaniem pruskiem, otrzymał już sankcyę cesarską.

Ze wszystkich ustaw t. zw. antipolskich, które Izba deputowanych w Berlinie uchwaliła, nie przyjdzie, jak się zdaje, jeden jedyny w wykonanie, a tym jest projekt o „szczepieniu ospy“, do którego rząd zresztą nie przywiązuje wielkiej wagi.

Według zapowiedzi, przybył przedwczoraj do Poznania minister wyznań i oświaty, Gossler.

Prezes naczelny regencyi poznańskiej Günther, podał się do dymisyi.

Tajna komisya bawarskiej Izby deputowanych ukończyła już obrady i uchwaliła jednogłośnie zaaprobować regencyę księcia Luitpolda. Pełne publiczne posiedzenie Izby odbędzie się jutro.

Z Monachium donoszą, iż zaraz po złożeniu przez księcia Luitpolda przysięgi na konstytucyę i po zamknięciu sejmu, cały gabinet poda się do dymisyi.

Według dzienników petersburskich, rossyjski minister sprawiedliwości uznał za rzecz konieczną, aby wszyscy urzędnicy do pisma i mający zajęcie przy sędziach śledczych (inkwirentach sądowych), o ile są pochodzenia żydowskiego, usunięci zostali w jak najkrótszym terminie, najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy, oraz aby posady rzeczone żydami na przyszłość nie były obsadzane. Rozporządzenie to zostało wywołane licznemi nadużyciami, popełnionemi w toku śledztwa przez urzędników do pisma i innych żydowskiego pochodzenia.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Konstantynopola, że w sferach politycznych spodziewają się, iż Porta wystosuje do reprezentantów Mocarstw zagranicznych okólnik, w którym zawiadomi Mocarstwa o załatwieniu kwestyi bułgarsko-rumelskiej.

O sytuacyi we Francyi, stworzonej ogłoszeniem dekretu przeciw książętom, donoszą korespondenci paryscy na podstawie zapatrywań kół urzędowych: Obecne położenie jest o tyle korzystniejsze, że wyjaśniło postawę rządu; obecnie i monarchiści i republikanie będą wiedzieli, czego się trzymać. Rząd wystąpi z równą energią przeciw każdej kategoryi wichrzycieli. Sprawozdania o usposobieniu prowincyi mówią, że ludność przyjęła obojętnie wiadomość o wydaleniu. Orleanie byli nieznani i nie posiadali popularności. Gabinet przyjmie obojętnie odpływy zwolenników, czy to Orleanów czy bonapartystów, byle manifesty ich nie zawierały nic, coby mogło wywołać wzburzenie, rząd zresztą mniema, że odezwy te narażą ich autorów tylko na śmieszność.

Według ostatnich depesz z Paryża, rząd po ogłoszeniu dekretu, nie wysłał do książąt żadnego komunikatu, lecz za pośrednictwem komisarzy policyi polecił oświadczyć, iż rząd gotów książętom przyznać termin wyjazdu, jeżeli mają do załatwienia interesa familijne.

Z Eu, siedziby hrabiego Paryża donoszą, że jak tylko otrzymał telegraficzną wiadomość o uchwale senatu, odczytał to głośno, przyczem spostrzegłszy łzy w oczach księcia Orleanu i księcia Henryka, rzekł: „Rezygnacya robi świętych, ale nie królów.“ We czwartek rano o godzinie 11 pożegnał rodzinę, przyjaciół i znajomych i udał się powozem do Treport, zkąd odpłynie na okręcie „Wiktorya“ do Anglii.

Książę Wiktor Napoleon odjechał do Brukseli. *Gazette de France* donosi, że hrabia Paryża pozostawił manifest, (którym protestuje przeciw wydaleniu i zawiera szkic programu monarchicznego. — Paryż był zupełnie spokojny, chociaż bonapartyści urządzili demonstracyę na dworcu kolei, który był strzeżony przez posterunek straży bezpieczeństwa. Demonstracya skończyła się na okrzykach kilkudziesięciu ludzi: „Niech żyje cesarstwo i Napoleon.“ Okrzyk ten jednak stłumili robotnicy, wznosząc okrzyki na cześć republiki. Aresztowano przytem jednego człowieka, który wołał: „Precz z republiką!“

Gladstone po mowie w Glasgowie zakończył pierwszy okres swej kampanii wyborczej i powrócił do Londynu. Według *Daily News* Gladstone ma jeszcze zamiar zwołać zgromadzenie stronnictw liberalnych w Manchester i wygłosić tam wielką mowę.

Bardzo ujemne wrażenie zrobiło ogłoszenie manifestu „Rady braterstwa feniańskiego“. Twierdzą, że manifest ten może popsuć wszelkie usiłowania Gladstona. Manifest ten mówi między innemi: „Przyjmujcie wszystko jako zadatek spłaty, którą Anglia winna Irlandyi.“ Parlamentarne zwycięztwa Parnellistów są tylko wstępem do ostatecznego celu. Tym celem jest Irlandya wolna od stolicy swojej aż do wybrzeży, rozkuta z pęt i samodzielna. Irlandya musi być wprowadzona na nowo jako państwo w systemie innych państw Europy i jako naród sam się rządzący, zupełnie odrębny, niepodległy żadnej obcej władzy. — W końcu napomina manifest Irlandczyków, ażeby się nie dali złudzić parlamentaryzmem, ażeby nie poczytywali za ideał Gladstona, który wtrącił do więzienia Rossę, M'Carthego i Dillona, a wreszcie oświadcza, że Parnell zawdzięcza swoje powodzenie tylko ukrytej sile feniańskiej, która mu wszystko ułatwiała. — Anglicy gotowi, jak donoszą, wyzyskać ten manifest, jeżeli Parnell wezwany do tego, nie zaprzeczy jego autentyczności.

Z Madrytu donoszą: Zanosi się na to, że Hiszpania ujrzeć się może wkrótce wobec kwestyi podobnej, jak irlandzka w Anglii. Na jednem z ostatnich posiedzeń, wysłuchali hiszpańscy deputowani z uprzejmością, cechującą ich zawsze, długiej mowy kubańskiego deputowanego Montero, który w formie bardzo umiarkowanej, żądał samodzielnej administracyi i reprezentacyi dla Kuby. Pomimo, że p. Montero starał się udowodnić, że samodzielność Kuby przyczynić się jedynie może do wzmocnienia Hiszpanii, nie zdołał jednak rozwiać obaw, które obudził w umysłach zgromadzenia.

Monachijska *Allg. Ztg.* ogłosiła obszerny i bardzo zajmujący pogląd na stan nowoczesny Grecyi. P. Henryk Vierordt, sprawozdawca, przedstawia jednak w barwach tak czarnych administracyę, wojsko, urzędy i urzędników, komunikacye greckie i stosunki społeczne, że redakcya *Allg. Ztg.* widziała się zniewoloną zrobić przy końcu zatrzeżenie. Kilka razy, w ciągu długiej rozprawy, p. Vierordt powtarza: I taki naród, który nie posiada pierwszych warunków życia cywilizowanego, ośmiela się zbroić i wypowiadać wojnę! Żołnierzy maluje autor jako kohorty, dziesiątkowane charłactwem, a oficerom armii greckiej odmawia wszelkiej zdolności wojskowej i choćby wykształcenia zwykłego. *Allg. Ztg.* zapowiada, że postara się o przedstawienie także dodatnich stron Grecyi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 25 czerwca. (*Tel. pryw.*) Z powodu niepewnej pogody, z Najwyższego nakazu, została wczoraj zaniechaną procesya; odbyło się tylko nabożeństwo w kościele św. Szczepana.

Tryest, 25 czerwca. (*Tel. pryw.*) Przedwczoraj zmarł tutaj w powrocie z Rzymu do Wiednia, ksiądz dr. Józef Wartan Estegar, generalny opat ormiańskiej kongregacyi Mechitarzystów.

Tryest, 25go czerwca. (*Tel. pr.*) W stowarzyszeniu wzajemnej pomocy robotników, wykryto defraudacyę; wysokość szkody nie jest jeszcze znaną; zasuspendowano dwóch urzędników kasowych.

Berlin, 25 czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu Rady związkowej sekretarz stanu Bötticher, w imieniu cesarza niemieckiego, poświęcił bardzo gorące wspomnienie pamięci zmarłego króla bawarskiego, Ludwika II, kładąc główny nacisk na jego zasługi około nowego ukształtowania państwa niemieckiego.

Paryż, 25 czerwca. Manifest hr. Paryża protestuje w imieniu prawa przeciw spełnionemu gwałtowi, stwierdza przywiązanie hrabiego do ojczyzny, której ustaw nigdy nie naruszył i z której wyrywają go w chwili, gdy nawiązał nowy związek pomiędzy Francyą a zaprzyjaznionym z nią narodem. Prawo banicyjne jest zemstą za 3 i pół milionów głosów oddanych przy wyborach do Izby deputowanych w dniu 4 października r. z. Prawo to chce rozłączyć Francyę z naczelnikiem rodziny, która była synonimem jedności narodowej. Francya nie da się wprowadzić w błąd ani co do przyczyn, ani sprawców najnowszego gwałtu i przyjdzie do przekonania, że monarchia tradycyjna jedynie przez swoje nowoczesne zasady i swoje instytucye może zaradzić złemu, ubezwładnić mężów nieporządku, zapewnić religijną i polityczną wolność, przywrócić dobrobyt publiczny. Taka monarchia może jedynie uszczęśliwić nasze demokratyczne społeczeństwo silnym rządem, stojącym po nad stronnictwami, a którego trwałość będzie dla Europy rękojmią niezamąconego niczem pokoju. Z pomocą Bożą i za poparciem moich przyjaciół — kończy manifest — spełnię moje zadanie. Republika obawia się mnie i dlatego godzi we mnie. Ufam, iż w chwili stanowczej znajdę Francyę w pogotowiu.

Paryż, 25 czerwca. Hrabia Paryża wraz z małżonką wsiadł wczoraj po południu na okręt w Le Treport. Powitali go liczni przyjaciele okrzykiem: „Niech żyje Francya! Niech żyje hrabia Paryża!“ Zresztą nie zaszedł żaden inny wypadek. Hrabina powróci do Paryża w celu pielęgnowania chorej córki.

Paryż, 25 czerwca. *Temps*, potwierdza pogłoskę o dymisyi Foucher-Decareila, a zbija pogłoskę o dymisyi Coursela i Waddingtona.

Depesze telegraficzne z Eu donoszą, że do Le-Treport przybyła dziś rano jedna kompania piechoty, dalej 5 kompanij żandarmów, ażeby zapobiedz ewentualnym rozruchom.

Do Le-Treport przybyło 150 senatorów i deputowanych.

Paryż, 25 czerwca. Książę Napoleon wyjechał przedwczoraj wieczorem do Genewy; na dworcu kolejowym żegnało go kilku przyjaciół; z pomiędzy nielicznie zgromadzonej publiczności odezwały się okrzyki na jego cześć, zresztą nie zaszedł żaden wypadek.

Książę Chartres towarzyszy hrabiemu Paryża w podróży do Anglii; powróci on ztamtąd do Jonvelle, gdzie zamierza żyć w zupełnem odosobnieniu.

Paryż, 25 czerwca. Dziennik urzędowy donosi, iż Constansowi poruczono prowizorycznie kierownictwo poselstwa francuskiego w Pekinie.

Paryż, 25 czerwca. W przyjęciu, urządzonem dla dyplomatów przez Freycineta, wzięli udział wszyscy ambasadorowie; zjazd był tym razem liczniejszy, niż zwykle.

Paryż, 25 czerwca. Manifest hrabiego Paryża zostanie dziennikom doręczony dzisiaj o północy.

Paryż, 25 czerwca. Telegraficzne depesze z Madrytu zapewniają, że w Oporto, w Portugalii, pojawiła się cholera.

Eu, (we Francyi, w dep. Sekwany) 25 czerwca (*Tel. pr.*) W ostatnich dniach przybyli tu wszyscy książęta Orleańscy.

Dower, 25 czerwca. Hrabia i hrabina Paryża, oraz książę Chartres przybyli tu wczoraj wieczorem i zostali powitani najserdeczniej przez burmistrza i tłumy publiczności.

Bukareszt, 25 czerwca. Izba dep. 83 głosami przeciw 3 głosom uchwaliła projekt ustawy, upoważniającej rząd do zawarcia prowizorycznych konwencyj handlowych z temi państwami, z któremi pozostaje w stosunkach handlowych. Konwencye te mają bezzwłocznie po zawarciu nabrać mocy obowiązującej.

Na zebraniu opozycyi pp. Dymitr Bratiano, Vernescu i Lohovary protestowali przeciw konwencyi konsularnej z Niemcami. Po posiedzeniu liczne tłumy odprowadziły mówców do domu. Z powodu powstałego ztąd zbiegowiska, tamującego komunikacyę, wkroczyła policya i przywróciła porządek na bulwarach. Nie zaszły jednak żadne zaburzenia.

Sofia, 25 czerwca. W zgromadzeniu narodowem rozwinęła się wczoraj bardzo ożywiona dyskusya nad adresem w odpowiedzi na orędzie księcia Aleksandra. Mniejszość komisyi domagała się koniecznie, aby w adresie wypowiedziano naganę dla rządu.

Rzym, 25go czerwca (*Tel. pr.*) W tych dniach ma się pojawić list Ojca św. do niemieckiego episkopatu, zwołujący pruskich biskupów na dzień 10 sierpnia do Fuldy na wspólną naradę.

Medyolan, 25 czerwca. Uwięziono tu 8 przewódców partyi robotniczej; rozwiązano stowarzyszenia robotników. Pomiędzy uwięzionymi są tacy, których stronnictwo socyalistyczne stawiało jako kandydatów poselskich podczas ostatnich powszechnych wyborów. Policya przedsięwzięła rewizyę w lokalach, zajmowanych przez stowarzyszenia robotników, tudzież w mieszkaniach socyalistów.

W Izbie deputowanych wniósł socyalista Costa interpelacyę co do tych aresztowań. Depretis oświadczył, że w piątek zawiadomi Izbę, czy i kiedy odpowie na tę interpelacyę.

Uwięzione wczoraj indywidua będą w drodze sądowej ścigane za zachęcanie do rozruchów i obalenia istniejących instytucyj. Obiega pogłoska, że indywidua te chciały na wielką skalę zorganizować zmowę pomiędzy włościanami. Tutaj było 10 sekcyj medyolańskiego stowarzyszenia robotników, a na prowincyi było jeszcze 25 sekcyj, mianowicie w Como, Pawii, Cremonie, Brescyi, Nowarze, które również zostały rozwiązane; przedsięwzięto tam także aresztowania i rewizyę pomieszkań.

Londyn, 25 czerwca (*Tel. pryw.*) W *Saint James Hall* odbyła się przedwczoraj manifestacya na cześć *homerulistów*.

Boston, 25 czerwca. (*Tel. pryw.*) Dnia 21 b. m spłonęła tu wielka fabryka; skonstatowano dotychczas, że w płomieniach zginęło 8 osób

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23 czerwca 1886. godzina 1 min. 45. Alp Tow. górn. 22·— Węg. akcye kredyt. 286·75, Akcye anglo-austr. 115·25, Akcye banku Union 71·75, Akcye kolei Karola Ludwika 188 60, Akcye kolei północnej 237·— Akcye kolei południowej 113·75 Akcye kolei Alföld 191 50. Akcye kolei Elżbiety —·— Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 229·— Akcye kolei węg. północno - wschodniej 176·— Wiedeńskie losy 125·80, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 106 30, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·25, Losy regulacyi Cisy 125·20, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 106·30, Akcye związkowego banku 104·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·23·— Węgierskie losy 120·50, Marka niemiecka —·— kolej Karola Ludwika 188.10 Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 23 czerwca 1886, godzina 5 minut 5. Akcye kredytowe —·— Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy zroku 1883 —·—, Napoleondor —·—.—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 25 czerwca 1886 r. godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 279 75, Anglo-Austr. —·—. Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 189.—, Południowa 117·—(?) Renta papierowa —·—, Galic listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— 6°/° listy zastawne banku krajowego 96·25, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku 95 —, Napoleondor 10 00, Rubel papierowy 1·23·— Usposobienie lepsze

Telegramy zbożowe z dnia 23 czerwca 1886, Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. —·—, do —·—, zł., żyto —·— do —·— zł. jęczmień —·—, do —·—, zł.,kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 25.— do 25.25 złr m., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—, spirytus—·— kukurudza —·—, Kolonia —·—. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 7·64 do zł., 7·66 rzepak (sierpień-wrzesień —·—, do —·—, zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień - maj) 147·25 do —, żyto, —.— m. spirytus 37·40 rzepakowy olej —·—

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 23 czerwca 1886.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	185	—	190	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	227	50	231	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	287	50	293	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	101	10	102	10
„ „ „ 4 prc. w. a.	94	75	95	75
„ „ „ 5 prc. okresowe	101	10	102	10
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	92	60	93	60
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. 51 l.	96	—	97	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	70	103	70
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	50	100	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	101	45	102	45
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	70	105	70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	99	25	100	25
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	—
Pożyczki kr z r. 1883 po 4½ pr. wa.	95	—	96	50
5. Losy miasta Krakowa . .	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	26	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	83	5	93
Dukat cesarski	5	86	5	96
Napoleondor	9	94	10	04
Półimperyał	10	28	10	38
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
„ „ papierowy . .	1	21¾	1	23¾
100 marek niemieckich	61	55	62	25
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

(bez kupona; bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 22 czerwca 1886.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listop ad	85.15	85.30
luty-sierpień	85.10	85.25
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	85.?0	85.85
kwiecień-październik	85·80	86.—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	131.25	131.75
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.20	139·50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	139.50	40.
„ „ 1864 po 100 złr.	168 25	168.50
„ „ 1864 po 50 złr.	168.—	168 50
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	52.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	158.70	159.10
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	102.—	102.15
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	116.85	117.10
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.20	105.60
Galicyi	105.10	105.40
Niższej Austryi	108.—	109.—
Siedmiogrodu	105.20	105.40
Węgier	105.30	105.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114.60	115.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	278.80	279.10
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	526.—	530.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	——	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	223.75	224.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	875.—	877. —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dnn. po 500zł. m.	412.—	414.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	241.50	242.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. . .	2370	2370
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	190.80	191.20
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa. war.	228.75	229.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	231.30	231·80
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	113.50	113.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	179.—	179 50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100 20	100.50
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.—	100.50
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	101.75
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	100.—	100.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. .	95.—	95.50
„ „ „ „ po 5 prc. .	101.25	101.75
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.25	101.75
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	96.25	96.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	100.—	100.50
Gal. banku hip. po 6 prc. . . .	103.—	103.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. . .	—.—	——
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. . .	101.30	101.60
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc. .	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc. .	102.—	102 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.50	101.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze . . .	103.25	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.80	99.20
„ „ po 100 zł. w. a. . . .	117.50	118·—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	101.30	101.90
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	100.50	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884 . .	83.70	84.—
z r. 1884 . .	93.—	93·40
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101..80	102·30
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	176.75	177.25
Clarego po 40 zł. m. k.	44.50	45.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	119.—	119.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.75	18·25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	21.—	21.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	46 —	47.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.75	42.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13.80	14.10
„ węgiersk. „ po 5 zł.	9 25	9 55
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	57.50	58. -
St. Genois po 40 zł. m. k.	54.75	55.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	69.—	70.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.25	33.75
Windischgrätzą po 20 zł. m. k. . .	42.50	43.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	126.20	126.55
Paryż za 100 fr.	49.95.—	50.10.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.94.—	5.96.—
„ pełnej wagi	5.90.—	5.92—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.99.50	10.00 50
Rossyjski imperyał	10.31.—	10.33.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 23 czerwca 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	20
„ „ „ w srebrze . .	85	75
Renta w złocie	116	95
5 prc. austr. renta marcowa	102	—
Akcye banku wiedeńskiego	876	—
„ „ kredytowego	279	90
Londyn	126	15
Srebro		
Napoleondor	9	99½
Dukat cesarski men.	5	94
100 marek niemieckich	61	95

L. 4747 (4459 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 264 zł. 85 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 159 gminy Faurów objętej, Wojciecha Gawłowskiego własnej

Sprzedaż ta obędzie się dnia 14 lipca, dnia 17 sierpnia i dnia 15 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 30 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 22 września 1886 o godzinie 10 przedpołudniem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Błażej Pichur z Tarnowa.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa 20 września 1885.

L. 3805 (4463 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Ogólno rolniczo kredytow. zakładu w kwocie 130 złr. 76 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 171 gminy Słoboda objętej Maryi Tomczyszyn.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca 1886, dnia 16 sierpnia 1886 i dnia 14 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 300 złr.

Wadyum 10 prc. w kwocie 30 złr.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Józef Topolnicki ze Słobody.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 22 września 1885.

L. 4713. (4380 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 73 złr. 6 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 114, 116, 143 i 144 gminy Wiktorówka objętych Michała Pulunarek, Hryńka Kołodziej, Jurka Tymczyszyn i Hryńka Pyka własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 15 lipca 1886, dnia 19 sierpnia 1886 i dnia 16 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 600 złr.

Wadyum 10prc. 60 złr.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 23 września 1866 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 20 września 1885

L. 811. (4279 1—3)

Celem zaspokojenia należytości Mojżesza Borucha Neugröschla 145 zł. odbędzie się w sądzie w dniach 28 lipca, 25 sierpnia 1886 o 10 rano publiczna sprzedaż połowy Srocza w Nowej wsi położonego, masy spadkowej Leiby Landaua własnego.

Cena wywołania 175 zł.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki licytacyjne w registraturze.

Krynica, 20 lutego 1886.

L. 5457. (4462 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 128 złr. 95 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazami hipotecznemi l. 252, i 254 gminy Kozowa objętej, Jana Bahłaja i Pawła Stokłosy własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 16 lipca 1886 dnia 20 sierpnia 1886 i dnia 17 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 10 prc. w kwocie 20 złr.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 24 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 24 września 1885.

L. 3534. (4512 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 6 sierpnia i 3 września 1886 powyżej ceny szacunkowej, licytacya realności l. 127 według wyk. hip. 16 gminy Romanówki Piotra Andrejko własnej, na rzecz Stanisława Vogla pto 1000 zł. zpn.

Cena wywołania 2055 zł.

Wadyum 205 zł 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Michała Muzykę z Romanówki.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 3 września 1886 godz. 11 przed południem.

Budzanów, dnia 30 maja 1886.

L. 1152. (4432 1—3)

Na zaspokojenie pretensyi ogólnego rolniczo kredyt. zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 762 zł. 24 ct. zpn. przeprowadzoną zostanie licytacyjna sprzedaż gruntów pod lk. 820/2652½ w Kołomyi położonych, Łęgi zwanych dłużnika Franciszka Ciesielskiego wedle dom. III. pag. 535 n. 1. haer. własnych w jednym tylko terminie dnia 16 sierpnia 1886 o 10 godz. rano w b. IV tut. sądu obwodowego także niżej ceny wywołania 1600 zł. aw.

Wadyum wynosi 50 zł

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Milgrom.

Resztę warunków i wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd obwodowy

Kołomyja, 11 lutego 1886.

L. 4493. (4286 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galic. Zakładu kredytowego włośc. we Lwowie, w kwocie 557 zł. 4 ct. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności, dłużniczki Elżbiety Schreier własnej, pod lk. 17 w Bekersdorfie położonej, a wyk. hip. 64 dla gminy kat. Bekersdorf objętej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 4 sierpnia, 6 września i 11 października 1886, każdym razem o godz. 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś także i niżej takowej, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 130 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Karola Srokowskiego z Podhajec

Podhajce, 31 maja 1885.

L. 1888. (4441 1—3)

Dnia 8 lipca 1886 o godzinie 12 w południe odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Jaśka Bobeły pod l k. 44 w Jastrzębkowie położonej, lwh. 12 objętej, celem zaspokojenia resztujących kosztów sporu i egzekucyjnych Leisora Mischla w ilościach 8 zł. 90 ct. 86 ct. i 4 zł. 85 ct aw.

Cena wywołania 1451 zł., a poręczne 72 zł. 55 ct.

Dalsze warunki są w tutejszej registraturze do przejrzenia.

C k. sąd powiatowy

Szczerzec, 30 marca 1886.

L. 615. (4537)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Jawdorze Czornej pto 150 zł. przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 103 w Rakowcu położonej, wykaz. hipot. l. 40 ksiąg gruntowych gminy katastralnej Rakowiec objętej, dłużniczki Jawdochy Czornej własnej, na dniu 19 lipca 1886 o 10 godzinie przed południem w tus. zabudowaniu pod warunkami tus uchwałą z dnia 6 lipca 1885 l. 2543 zatwierdzonemi w ten sposób, że realność przedmiotem sprzedaży będąca na tymże terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Wiśniowczyk 2 kwietnia 1886.

L. 614. (4536)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Iwanowi Rządzistemu pto 400 zł. w. a. zpn przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 47 w Rakowcu położonej, wyk. hip. l. 130 ksiąg gruntowych gminy kat. Rakowiec objętej, dłużnika Iwana Rządzistego własnej na dniu 19 lipca 1886 o 10 godzinie przed południem w t. s. zabudowaniu pod warunkami t. s. uchwałą z dnia 24 lipca 1885 l. 2735 zatwierdzonemi, w ten sposób, że realność przedmiotem sprzedaży będąca na tymże terminie za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena wywołania 790 zł. aw.

Wadyum 79 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Wiśniowczyk, 12 kwietnia 1886.

L. 11114 (4545 1—3)

Celem obsadzenia drobnej sprzedaży tytoniu we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika l. 5 lub bezpośrednio z powyższą liczbą sąsiednim miejscu, z którą sprzedażą połączoną jest także sprzedaż znaczków stemplowych i urzędownie stemplowanych blankietów wekslowych do włącznie 5 zł. rozpisuje się konkurencya zapomocą ofert pisemnych.

Obrót materyałów w tej trafice wynosił w roku 1885 w tytoniu 20.947 zł. 30 ct. w znaczkach stemplowych i wekslowych blankietach 28.479 zł., zaś w cygarach hawańskich 1055 zł., razem 50.481 zł. 30 ct.

Oferty zawierające wadyum w kwocie 200 zł., tudzież legalne poświadczenie pełnoletności i moralności wnieść należy do włącznie 5 lipca 1886 do 12 godziny w południe w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie na ręce naczelnika tejże dyrekcyi.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu.

Lwów 21 czerwca 1886.

L. 4192. (4544 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Henryki Beschloss w kwocie 1500 zł. z pn. odbędzie się dnia 12 sierpnia 1886 o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw c. k. sądu krajowego przymusowa licytacya do Michała Wójcickiego wedle dom 71 i 240 pag. 149, 152 i 61 n 19, 22, 23 haer. należącej realności pod l. $418^{4}/_{4}$ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 1908 zł. 62 ct. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 95 zł. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Lwów 12 czerwca 1886.

L. 5607. (4470 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 21 lipca, 23 sierpnia i 24 września 1886 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności objętej wyk. hip. l. 48 i połowy majętności objętej wykaz. hip. l. 49 gminy kat. Radwańce, dłużników małolet. Filipa, Julii i Anny Korczulków własnej, celem zaspokojenia pretensyi Ksenki Mykietiuk w ilości 50 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mających majętności w ilości 360 zł.

Wadyum zaś kwota 36 zł. wa.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można tę majętność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i reszta w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. adwokat dr. Filipowski.

Sokal 24 maja 1886.

L. 3272 (4270 1—3)

W sprawie egzekucyjnej gminy miasta Jaworow przeciw masie spadkowej Mojżesza Katza o 75 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 19 lipca, 17 sierpnia i dnia 21 września 1886 zawsze o godzinie 10 rano publiczna licytacya realności pod lk. 106 w Jaworowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej 100 zł. lub za takową, na trzecim zaś za jakąkolwiek bądź cenę.

Cena wywołania jest kwota 100 zł.

Wadyum wynosi 10 zł.

Resztę warunków i protokoły zastawniczego opisania i oszacowania są do przeglądnienia w registraturze lub przy terminie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli zamianowany p. Mikołaj Hołub c. k. notaryusz w Jaworowie.

C. k. sąd powiatowy

Jaworów 22 maja 1886.

L 4016 (45[illegible]6 1-3)

C k. sąd powiatowy w Tłumaczu udziela do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Weintrauba przeciw masie leżącej Mojżesza Reitzera o zapłacenie 400 zł. z pn odbędzie się w dniach 7 lipca, 11 sierpnia i 15 września 1886 każdym razem o godz. 10 rano publiczna sprzedaż realności pod l. 61|339 w Tłumaczu położonej, ciało tabularne stanowiącej, z tem że realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej, na trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi kwota 3811 zł.

Wadyum 381 zł.

Resztę waranków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania można w ts. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Tłumacz 30 kwietnia 1886.

L. 6165 (4268 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Dobromilu pod l. k. 180 położonej wedle dom. IV. p. 459 nr. 1 haer. ks. grunt. tejże gminy, dłużników Meny Löwenthal i Izaaka Löwenthal własnej, na zaspokojenie pretensyi Samuela Scheinbach i Dawida Löwenthal w kwocie 600 zł. dnia 20 lipca, dnia 23 sierpnia i dnia 27 września 1886 każdego razu o godzinie 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 1500 zł. aw., na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 150 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. reegistraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 1 czerwca 1886 do tabuli weszli, kuratorem p. Leona Steciaka i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Dobromil 1 czerwca 1886.

L. 1416 (4234 1—3)

Dnia 20 lipca, 24 sierpnia, 28 września 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 100 w Okocimie wyk. hip. 100 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Tomasza Nieznalskiego własnej, na rzecz c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 7 rat po 21 zł. 28 ct. i reszty kapitału w sumie 367 zł. 76 ct. aw.

Cena wywołania 600 zł. aw.

Wadyum 60 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 28 września 1886 o 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko 23 kwietnia 1886.

L. 598. (4142 1—3)

W dniach 29 lipca, 26 sierpnia i 16 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądowym zabudowaniu celem ściągnięcia na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 24 rat po 6 zł. i resztę kapitału 22 zł. 3 ct. wa. zpn. publiczna sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 124 subrep. 52 w Bitkowie położonej, do dłużnika Stefana Gudziur własnej, z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 430 zł.

Wadyum 43 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina 2 kwietnia 1886.

L. 596. (4140 1—3)

W dniach 22 lipca, 12 sierpnia, 9 września 1886 każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w tut. sąd. zabudowaniu celem ściągnięcia na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 24 rat po 9 zł., tudzież resztującego kapitału 32 zł. 75 ct. publiczna sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 97 subrep. 22 w Bitkowie położonej, do dłużnika Hawryły Hosidło vel Hosidel należącej, z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 620 zł.

Wadyum 62 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, tu akt oszacowania można w ts registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina 14 kwietnia 1886.

L. 2771 (4239 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Czortkowie rozpisuje celem zaspokojenia przez Semeona Garbarzewskiego przeciw Janowi Rumijowskiemu wywołanej kwoty 575 złr. wa. z pn. przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 82 w Zalesiu położonej, wyk. hip. nr. 278 objętej Jana Rumijowskiego własnej pod warunkami tus. uchwałą z 1 września 1885 l. 8644 określonym w numerach „Gazety Lwowskiej" 251 252 i 253 z roku 1885 ogłoszonymi z ograniczeniem zakładu do 5prc. ceny szacunkowej tj do kwoty 366 złr. wa. w jednym terminie, mianowicie na dzień 13 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem na którym rzeczona realność za jaką bądź sprzedaną zostanie.

O tem uwiadamia się obie strony Mojżesza Pohorilla Świetną Prokuratoryą Skarbu i niewiadomych późniejszych wierzycieli przez kuratora adwokata dra Adamskiego.

C. k. sąd powiatowy

Czortków, dnia 30 kwietnia 1886.

L. 3818 (4381 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu ogólnego rolniczo kredytowego w kwocie 334 złr. 64 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 50 gminy Kozłów objętej Iwana Hesia własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 14 lipca 1886 dnia 17 sierpnia 1886 i dnia 15 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wołania 800 złr.

Wadyum 10prc. w kwocie 80 złr.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 22 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Bartłomiej Nawarecki z Kozłowa.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 23 września 1885

L. 4582 (4382 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 329 złr. 55 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 27 gminy Budysów objętej Pawła Bojko własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 14 lipca 1886 dnia 17 sierpnia 1886 i dnia 15 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1100 złr.

Wadyum 10prc. w kwocie 110 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 22 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr Władysław Pawłowski z Kozłowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 10 grudnia 1885.

L. 3804 (4464 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Ogólnego rolniczo-kredytowego zakładu w kwocie 97 zł. z pn dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 179 gminy Słoboda objętej, nieobjętej masy Fedka Kowalów własnej.

Sprzedaż ta obędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i 14 września 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 10prc. w kwocie 30 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godz. 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Józef Topolnicki ze Słobody.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa 22 września 1885.

L. 2658 (4399 3—3)

C. k. sąd powiatowy myślenicki ogłasza, iż dnia 19 lipca 1886 o godz 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 218 w Myślenicach położonej według lwh. 287 ks. gr. tejże gminy, dłużnika Stanisława Wątorskiego własnej, na rzecz Adolfa Gutmana o 100 zł. w.

Cena wywołania 600 zł. w. a.

Wadyum wynosi 60 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Myślenice, 31 maja 1886.

L. 7850 (4518 2—3)

C. k. miej. deleg. sąd pow S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Mojżesza Straussa sumy 100 zł. wa. z pn. licytacyę re lności spadkobierców śp. Andrzeja Łuczkiewicza własnych wyk. hip. l. 425 i 426 gm. kat Jaryczów nowy objętej, na dzień 15 lipca i na dzień 12 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 10 przed poł w biurze 2.

Cena wywołania 410 zł., a względnie 40 zł.

Poręczne 41 zł. a względnie 4 zł.

Na terminach powyższych realność tę nabyć można tylko za lub wyżej ceny wywołania.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Natansohn

Lwów, 26 maja 1886.

L. 14083 (4519 2—3)

Odnośnie do publicznej licytacyi ze strony c. k powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnopolu na dniu 1 maja 1886 l. 10103 celem sprzedaży trzech stajen wojskowych w Jagielnicy i jednej stajni wojskowej w Sałówce rozpisanej i w Gazecie Lwowskiej w dniach 7, 8 i 10 maja 1886 (Nr. 104, 105 i 106) ogłoszonej, rozpisuje się ponowną licytacyę pod tymi samymi warunkami na dzień 3 sierpnia 1886.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu.

Tarnopol, 20 czerwca 1886.

Z. 9911. (4072 2—3)

Vom Krakau'er k. k. Landesgerichte wird kundgemacht, daß über Requisition des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 23 Februar 1886, Z. 12948 im Exekutionswege zur Hereinbringung der Forderung der öst. ung. Bank in Wien im Betrage von 12307 fl. 03 kr. Oest W. sammt Nebengebühren die exekutive Feilbietung des dem Izak Aron Ettinger gehörigen im Gerichtsbezirke Podgórze gelegenen Gutes Rajsko in 3 Terminen, d. i. am 2 August 1886, am 6 September 1886, am 11 Oktober 1886, jedesmal um neun Uhr Früh im Bureau Nr. 7 im hies. Landesgerichte, mit dem Bemerken vorgenommen wird, daß beim ersten und zweiten Termine dieses Gut nicht unter dem Ausrufspreise, beim 3 Termine aber nicht unter 25000 fl. öst. W. verkauft werden darf.

Zur Feststellung erleichterter Bedingungen wird die Tagfahrt auf den 11 Oktober 1886 um 4 Uhr N. M. anberaumt.

Der Ausrufspreis beträgt 33000 fl. öst. W., das Vadium aber 3300 fl.; die übrigen Lizitationsbedingnisse, der Schätzungsakt und der Grundbuchsauszug sind in der hg. Registratur einzusehen.

Von dieser Feilbietung werden alle Hypothekar-Gläubiger zu eingenen Hände, diejenigen aber, welche nach dem 16 November 1885 auf das Gut Rajsko dingliche Rechte erworben haben, oder denen der Feilbietungsbescheid nicht rechtzeitig, oder gar nicht zugestellt werden sollte, durch den Kurator ad actum Adw. dr. Koy mit Substitution des Adw. dr. Czerny und durch Edikte verständigt.

Krakau, am 7 Mai 1886.

L. 1005 (4375 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się Boruchowi Fritz od Mikołaja i Naści Makarów pretensyi w kwocie 85 zł. aw z pn. rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 170 w Cwitowej położonej, własność Mikołaja i Naści Makarów stanowiącej.

Do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznaczone zostały trzy termina: pierwszy na dzień 17 czerwca 1886, drugi na dzień 16 lipca 1886, trzeci na dzień 13 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 11 przed południem w sali rozpraw sądowych i na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie realność powyższa tylko powyżej lub za cenę wywołania zaś na trzecim terminie także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź najwyżej ofiarowaną kwotę.

Cena wywołania wynosi 150 zł.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mającego wynosi 15 zł. a. w.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli realności na licytacyę wystawionej, którzyby po dniu dzisiejszym prawo zastawu na tej realności nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby ochwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale albo w czasie należytym doręczoną nie została zawiadamia się c rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora ck. notaryusza p Konstantego Stupnickiego w Buczaczu.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, 30 kwietnia 1886.

L. 5681. (4379 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 136 zł. 92 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazami hipotecznymi l 491 i 844 gminy Kozowa objętej, Hawryła Kołodziej i Frimki Bocher własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 16 lipca, dnia 20 sierpnia i dnia 17 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 60 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 24 września 1886 o godz. 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 28 września 1885.

L. 2257. (4282 2—3)

Ogłasza się, że w dniach 15 lipca, 17 sierpnia i 20 września 1886 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedź realności pod l. 59 w Targowisku położonej.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

C. k. sąd powiatowy

Niepołomice 28 kwietnia 1886.

L. 5188. (4378 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 780 zł. 54 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 199 gminy Kozłów objętej, spadkobierców Sebastyana Bajak własnej.

Sprzedaż ta obędzie się dnia 13 lipca, dnia 16 sierpnia i dnia 14 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 10prc. w kwocie 100 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godz. 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Bartłomiej Nawarecki z Kozłowa.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kozowa dnia 22 września 1885.

L. 3576 (4489 2—3)

Dnia 21 lipca, 25 sierpnia i dnia 27 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 11 w Geleszycach położonej, według wykazu hipotecznego 78 Ewy Makarowej, według wykazu hipotecznego 79 Jędrzaja Makara, według wykazu hipotecznego 70 Ewy i Jędrzeja Makarów po połowie i według wykazu hipotecznego 81 Ewy i Jędrzeja Makarów po trzech ósmych częściach własnej, celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 222 zł. 92 ct. aw.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania, jednak nie za niższą cenę jak za taką, w której wszystkie hipotekowane wierzytelności pokrycie znaleźć będą mogły, a na wypadek, gdyby za taką cenę sprzedaż nastąpić nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 27 wrzesnia 1886 godzinę 3 popołudniu, na który obydwie strony i wszystkich wierzycieli się wzywa i oznajmia, że niestawający wierzyciele hipoteczni uważani będą za przystępujących do głosów jawiącyh się wierzycieli.

Kuratorem niewiadomych lub nie należycie uwiadomionych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Józefa Gromnickiego dr. notaryusza w Niżankowicach.

Niżankowice, 24 września 1885.

L 1361 (4488 2—3)

Dnia 21 lipca, 25 sierpnia i 27 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacya realności w Wielunicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 64 Maryi Koniczkowskiej własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Pawła Karwańskiego w kwocie 80 zł. aw. zpn.

Cena wywołania 770 zł.

Wadyum 77 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania, jednak nie za niższą cenę jak taką, w której wszystkie hipotekowane wierzytelności pokrycie znaleźć będą mogły, a na wypadek gdyby za taką cenę sprzedaż nastąpić nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 27 września 1886 o godzinie 3 popołudniu, na który się obydwie strony i wierzycieli hipotecznych zawzywa z oznajmieniem, ze niestawający hipoteczni wierzyciele uważani będą za przystępujących do większości głosów jawiących się wierzycieli.

Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy

Niżankowice, 30 marca 1885.

L. 2885 (4487 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 16 lipca i 16 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 września 1886 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 65 według wyk. hip. 211 gminy Budzynów, Józefa Kaczora, a względnie tegoż spadkobierców własnej, na rzecz Altera Flasznera pto 45 zł. zpn.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 września 1886 o godzinie 11 przed południem.

C. k. sąd powiatowy

Budzanów 16 maja 1886.

L. 5458 (4473 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 126 zł. 9 ct. zpn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 5 gminy Wiktorówka objętej, Michała Budyka własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 16 lipca, dnia 20 sierpnia i dnia 17 września 1886 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 50 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 24 września 1886 o godz. 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa 24 września 1885.

L. 5452 (4461 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 126 zł. 32 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 67 gminy Wiktorówka objętej, Stefana Pliszki własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 16 lipca, dnia 20 sierpnia i dnia 17 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 60 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 24 września 1886 o godzinie 10 przedpołudniem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze

Kozowa 24 września 1885.

L. 4988 (4460 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 232 zł. 6 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 161 gminy Kozówka objętej, Iwana Kozaka własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 15 lipca, dnia 19 sierpnia i dnia 16 września 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 40 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 23 września 1886 o godz. 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Wasyl Marków z Kozówki.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 22 września 1885.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dn. 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 czerwca 1886 za nową księgę gruntową uważanym być ma.

L. 6767 I. dla majętności tabularnych. (4009 2—3)

Liczba porządkowa	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	położona w okręgu sądu powiatowego
1	Nastaszczyn	Nastaszczyn	Bursztyn
2	Zagórze	Zagórze	
3	Sarnki dolne	Sarnki dolne	
4	Herbutów	Herbutów	
5	Przemyśl ny	Przemyślany	Przemyślany
6	Trofanówka Dom. 56 pag. 29	Balińce z Trofanówką, Kułaczkowce Zabłotów	Zabłotów Gwoździec
7	Kuty stare	Kuty stare	Kuty
8	Hanczarów	Hanczarów	Obertyn
9	Ilińce majętność Rozalii Abramowiczowej - Dom. 290 pag 163 nr. 23 haer. pag. 166 nr. 38 haer	Ilińce, Tułuków, Demycze, Trościaniec, Zabłotów	Zabłotów
10	Las Lubkowiecki w Ilańcach, część składowa dóbr Lubkowiec	Ilińce	
11	Trościaniec Dom. 165 pag. 131 nr. 47 haer.	Trościaniec	
12	Tuczapy	Tuczapy	
13	Rabe	Rabe	Baligród
14	Krywe	Krywe ad Tworylne	
15	Golcowa s u Golejowa	Golcowa	Brzozów
16	Komarowice	Komarowice	Dobromil
17	Posada nowomiejska	Posada nowomiejska	Dobromil
18	Ożomla	Ożomla z Kolonią Schumlan	Jaw rów
19	Korczyna	Korczyna	Mościska
20	Zakościele	Zakościele	
21	Bojowice	Bojowice	Mościska
22	Adamówka	Adamówka	Sieniawa
23	Serednica	Serednica Olszanica	Ustrzyki dolne Lisko
24	Żołobek	Żołobek	Ustrzyki dolne
25	Deutsch Bandarów Kolonia przyległość do Dobromila Dom. 98 pag. 29	Bandarów	
26	Bandarów Dom. 98 pag. 167		
27	Bandarów nationale (narodowy) Dom. 98 pag. 173		
28	Łysa góra	Łysa góra	Żmigród
29	Osiek Dom. 17 pag 49	Osiek	
30	Część Osiek Dom. 218 pag. 110		
31	Grabanina Dom. 42 pag. 451	Grabanina	
32	Pierwsza osada Grabanińska Dom. 179 pag. 213		
33	Druga osada Grabanińska Dom. 179 pag. 206		
34	Trzecia osada Grabanińska Dom. 179 pag. 42		
35	Czwarta osada Grabanińska Dom 179 pag. 34		
36	Piąta osada Grabanińska Dom 179 pag. 26		
37	Szósta osada Grabanińska Dom. 179 pag. 18		
38	Siódma osada Grabanińska Dom 179 pag. 222		
39	Ósma osada Grabanińska Dom. 179 pag 226		
40	Józefówka Dom. 179 pag. 218		
41	Toki	Toki	
42	Żmigród Stary	Żmigród stary	
43	Leńczyny vilia ad Dembowiec	Łężyny	
44	Gorzyce	Gorzyce	
45	Tycha	Tycha i Wołoszynowa	Stare miasto
46	Potok wielki Dom. 70 pag. 345	Potok wielki	
47	Dzwiniacz górny Dom. 71 pag. 125 i 202	Dzwiniacz górny	Turka
48	Część Dzwiniacz Dom. 13 pag. 367		
49	Bohorodczany Dom. 35 p g. 215 fideikomis hr. Stadionów Grunta i ogrody w B horodczanach Dom 23 pag 295 własność konwentu OO. Dominikanów Bohorodczańskich	Bohorodczany	Bohorodczany
50	Grabowiec (sors) przyległość do dóbr Bohorodczan Dom 35 pag. 269 fideikomis hr. Stadionów	Grabowiec	
51	Grabowiec (sors) Dom. 41 pag. 409 Maryi Grabowieckiej i innych		
52	Grabowiec (sors) Stogryneczówka zwany Dom. 41 pag. 411 Jana Hołyńskiego i innych		
53	Grabowiec część Michała Grabowieckiego Dom. 41 pag. 413		
54	Grabowiec (sors) Dom. 41 pag. 415 Ignacego Dzwonkowskiego		
55	Grabowiec (sors) konwentu OO Bazylianów (Skicences) Dom. 5 pag. 153		
56	Halicz	Halicz	Halicz
57	Kropiwnik przyległość do dóbr Kałusza Dom. 104 pag. 277	Kropiwnik	Kałusz
58	Dołhe przyległość do dóbr Kałusza Dom. 104 pag. 261	Dołhe	
59	Szyszkowce Dom. 27 pag. 58	Szyszkowce	Borszczów
60	Pofilipie Dom 45 pag. 353	Podfilipie	
61	Wierzbowiec	Wierzbowiec, Budzanów, Laskowce Siemakowce	Czortków Budzanów
62	Białypotok Dom. 18 pag. 242	Białypotok	Czortków
63	Słobudka (Dżuryńska) Dom 3 pag. 248 i Dom. 75 pag. 295	Słobudka	
64	Siemakowce Dom. 65 pag. 313	Siemakowce	
65	Salówka Dom. 11 pag. 97.	Salówka	Czortków
66	Rosochacz Dom. 11 pag. 105.	Rosochacz	
67	Białobożnica szlachecka Dom. 11 pag. 23.	Białobożnica Kalinowszczyzna i Siemiakowce	
68	Białobożnica s ara Kalinowszczyzną zwana Dom. 65. pag. 309.	Kalinowszczyzna, Białobożnica	
69	Sasalówka vel Suzulówka Dom. 11. pag. 93.	Sosolówka	
70	Wolica Dom. 25 pag. 309.	Wolica i Rasztowce	Grzymałów
71	Kręciłów Dom. 25 pag. 419.	Wolica	
72	Kałaharówka Dom. 25. 247.	Kałaharówka z Wychwatyńcami	
73	Wychwatyńce czyli Czechowa Dom 25. pag. 423.		
74	Probużna Dom 11 pag. 149.	Probużna i Zalesie	Czortków Husiatyn
75	Hryńkowce Dom. 11. pag. 151. i Dom. 67. pag. 369.	Hryńkowce	Husiatyn
76	Tłusteńkie Dom. 49. pag. 89.	Tłusteńkie	
77	Żabińce czyli Żabińczyki Dom. 4. pag. 27.	Żabińce, Probużna	Kopyczyńce
78	Zabińczyki Dom. 48. pag. 265.	Zabińce	
79	Oryszkowce	Oryszkowce	
80	Łozówka czyli Mozówka Dom 49 pag. 239.	Łozówka	Nowesiolo
81	Iwanówka Dom. 25 pag. 231.	Iwanówka	Skałat
82	Ostra mogiła Bielskiej Dom. 487 pag. 130.	Iwanówka i Turówka	
83	Orzechowiec Dom. 25. pag. 251.	Orzechowiec i Krasne	Skałat i Grzymałów
84	Czerniszówka Dom. 25. pag. 255	Orzechowiec	
85	Kaczanówka Dom 25. pag. 227.	Kaczanówka i Kokoszyńce	
86	Halawa Dom. 487. pag. 360.	Kaczanówka	Skałat
87	Podhajczyki	Podhajczyki	Trembowla
88	Dołhe Dom. 40. pag. 317.	Dołhe	
89	Hrycówka Dom 40. pag. 321.		
90	Chmielowa	Chmielowa	Tłuste
91	Karolówka górna $^1/_{14}$ część dóbr Hołowczyńce Dom. 500 pag. 411.	Karolówka	
92	Karolówka $^2/_{14}$ części dóbr Hołowczyńce Dom. 500 pag. 391.		
93	Załuże	Załuże	Zbaraż
94	Myślatycze.	Myślatycze	Mościska

II. dla posiadłości mniejszych.

1. Hołhocze, podlegająca sądowi powiatowemu w Podhajcach.
2. Uniów, podlegająca sądowi powiatowemu w Przemyślanach
3 Przemyślany, podlegająca sądowi powiatowemu w Przemyślanach.
4. Kuty stare. podlegająca sądowi powiatowemu w Kutach.
5. Hanczarów, podlegająca sądowi powiatowemu w Obertynie.
6. Ilińce, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
7. Tr ścianiec, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
8. Tuczapy, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
9. Zabłotów, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
10. Rabe, podlegająca sądowi powiatowemu w Baligrodzie
11. Krywe ad Tworylne podlegająca sądowi powiatowemu w Baligrodzie.
12. Golcowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Brzozowie.
13. Wola sękowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Bukowsko.
14. Nowe miasto, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
15. Komarowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
16. Posada nowowiejska, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
17. Wolica z Obersdorfem, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
18. Rudawka, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
19. Pasław z Kalwaryą, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
20 Grodzisko, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
21. Smolnica, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
22. Nanowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
23. Liskowate, podlegająca sądowi powiatowemu w Dobromilu.
24. Przedmieście dubieckie podlegająca sądowi powiatowemu w Dubiecko.
25. Sobiecin, podlegająca sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
26. Tuczempy, podlegająca sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
27. Surochów, podlegająca sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
28 Ożomla z kolonią Szumlan podlegająca sądowi powiatowemu w Jaworowie.
29. Nahaczów, podlegająca sądowi powiatowemu w Krakowcu.
30, Korczyna, podlegająca sądowi powiatowemo w Krosnie.
31. Zakościele, podlegająca sądowi powiatowemu w Mościskach.
32. Hussaków, podlegająca sądowi powiatowemu w Mościskach.
33 Bojowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Mościskach.
34 Myślatycze, podlegająca sądowi powiatowemu w Mościskach.
35 Krysowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Mościskach.
36. Lutków, podlegająca sądowi powiatowemu w Mościskach
37. Miżyniec, podlegająca sądowi powiatowemu w Niżankowcach
38. Stubno, podlegająca sądowi powiatowemu w Przemyśl m. d.
39. Posada górna, podlegająca sądowi powiatowemu w Rymanowie.
40. Księżymost, podlegająca sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni.
41. Zarzyce, podlegająca sądowi powiatowemu w Sądowej Wisznie
42. Czyżowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Sądowej Wisznie.
43. Mistycze, podlegająca sądowi powiatowemu w Sądowej Wisznie.
44. Chorośnica, podlegająca sądowi powiatowemu w Sądowej Wisznie.
45. Adamówka, podlegająca sądowi powitaowemu w Sieniawie.

46. Serednica, podlegająca sądowi powiatowemu w Ustrzykach dolnych.
46. Żołobek, podlegająca sądowi powiatowemu w Ustrzykach dolnych.
48. Bandrów, podlegająca sądowi powiatowemu w Ustrzykach dolnych.
49. Łysa góra, podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
50. Osiek, podlegająca sądowi powiatowomu w Żmigrodzie.
51. Grabanina, podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
52. Toki, podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
53. Żmigrod stary, podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
54. Łężyny, podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
55. Goszyce, podlegająca sądowi powiatowemu w Żmigrodzie.
56. Witwica, podlegająca sądowi powiatowemu w Bolechowie.
57. Dołhe z miejscowościami, Łokieć, Majdan, Pereprosten i Rybnik podlegające sądowi powiatowemu w Podbużu.
58. Stupnica z miejscowością Kotowanie, podlegające sądowi powiatowemu w miej. del. Samborze.
59. Tycha, podlegająca sądowi powiatowemu w Starem mieście.
60. Potok wielki, podlegająca sądowi powiatowemu w Starem mieście.
61. Dzwiniacz górny, podlegająca sądowi powiatowemu w Turce.
62. Grabowiec, podlegająca sądowi powiatowemu w Bohorodczanach.
63. Bohorodczany, podlegająca sądowi powiatowemu w Bohorodczanach.
64. Kropiwnik, podlegająca sądowi po wiatowemu w Kałuszu.
65. Dołhe także Dołha kałuska. podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
66. Bogrówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Sołotwinie.
67. Ładzkie z miejscowością Studzieniec i kolonią Sitanerówka podlegające sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.
68. Łanowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
69. Szyszkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
70. Załucze, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
71. Podfilipie, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
72. Wierzbówka, podlegająca sądowi dowiatowemu w Borszczowie.
73. Kapuścińce, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
74. Szerszeniowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
75. Biały potok, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
76. Siemakowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
77. Chomiakówka ad Biały potok, podlegające sądowi powiatowemu w Czortkowie.
78. Salówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
79. Rosohacz, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
80. Białobóżnica, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie,
81. Kalinowszczyzna. podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
82. Sosolówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
83. Szmańkowce, podlegająca sądowi powiatowemu Czortkowie.
84. Uhryń, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
85. Szwajkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
86. Szmankowczyki, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
87. Kolendziany, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
88. Dawidkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Czortkowie.
89. Kałahanówka, z Wychwatyńcami podlegająca sądowi powiatowemu w Grzymałowie.
90. Probużna, podlegająca sądowi powiatowemu w Husiatynie.
91. Hryńkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Gusiatynie.
92. Tłusteńkie, podlegająca sądowi powiatowemu w Husiatynie.
93. Żabińce, podlegająca sądowi powiatowemu w Kopyczyńcach.
94. Oryszkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Kopyczyńcach.
95. Skoryki, podlegająca sądowi powiatowemu w Nowemsiole.
96 Łozówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Nowemsiole.
97. Iwanówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Skałacie.
98. Orzechowiec z Czerniszówką, czyi Czernilowką, podlegająca sądowi powiatowemu w Skałacie.
99. Kaczanówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Skałacie.
100. Podhajczyki, podlegająca sądowi powiatowemu w Trembowli
101 Dołhe, podlegająca sądowi powiatowemu w Trembowli.
102. Anielówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
103. Teklówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
104 Czerwonogród. podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
105. Karolówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
106. Tłuste wieś, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
107. Rożanówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
108. Hinkowce, podlegająca sadowi powiatowemu w Tłustem.
109. Hołowczyńce, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
110. Szypowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
111. Drohiczówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
112. Szutromińce, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
113. Swierzkowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
114. Nagórzany, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
115. Milowce, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.
116. Nowosiółka kostiukowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Zaleszczykach.
117. Myszków, podlegająca sądowi powiatowemu w Zaleszczykach.
118. Grabowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Busku.
119. Załuże, podlegająca sądowi powiatowemu w Zbarażu.
120. Chmielowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłustem.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może a to dla posiadłości tabularnych w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k sądu obwodowego; zaś dla posiadłości wyżej pod II. poszczególnionych w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czyto własności, czyli zastawu, lub jakie bądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi, nabyte ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności, lub posiadania, a to bez różnicy czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jaki bądź inny sposób nastąpić miała.

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne. o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami, a to co do tabularnych wyżej pod I. wymienionych do przynależnych Trybunałów Iszej instancyi zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 czerwca 1887 się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym, utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

O i obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej w miejsce której nowa księga wstępuje było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie jego zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Lwów, dnia 30 marca 1886.

L. 2770. (3807 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych:

Góra Ropczycka, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Grochów, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Gawrzyłowa, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Jamy część Ia, Partynia z miejscowością Schabowiec, w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Jelna z Judaszówką i Baranówką, w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Lipnica, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Gliczarów, w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Zdynia, Ropki, Blechnarka, Bystra, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Pol ny, Piorunka, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Dubne, Krzyżówka, Kotów, w okręgu sądu powiatowego w Krynicy!

Lubień, w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach;

Rychwałd i Kurów, w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu położonych, według ust. kraj. z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj wygotowane, za nowe księgi gruntowe tychże gmin poczynając od dnia 1 czerwca 1886 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby to zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 1 maja 1887 gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym,— a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 3 lutego 1886.

Wyroki prasowe.

(3945)

Das k. k. Kreisgericht in Leoben hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1886, Z 3839, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 18 vom 1 Mai 1886, nach den §§. 302 und 65 b St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 13 und 15 Mai 1886, ZZ. 14826 und 15164, die Weiterverbreitung der Druckschriften „Zabavy vecerni. Sbirka zabavneho a pouceneho cteni pro lid. Rocnik VII Cislo 2. V Praze. Tisk a naklad Cyrillo-Methodejske knihtiskarny (J. Zeman a spol)“ nach den §§. 63 und 300 St. G.; dann „Der spiritistische Schwindel. Enthüllungen von einem Eingeweihten. Leipzig. Verlag von Albert Unflad 1885“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1886, Z. 2524, die Weiterverbreitung der „Duxer Zeitung“ Nr. 20 vom 15 Mai 1886 wegen des Artikels „Nur zu!“ nach den §§. 65 a und 30[illegible] St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Ragusa hat au[f] Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit de[m] Erkenntnisse vom 19 Mai 1886, Zahl 44[illegible] die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Gla[s] dubrovacki“ Nr. 18 vom 15 Mai 1886 we[gen] der Artikel „U uvodnane . .“, „Pism[a] iz Hrvacke“ und „Ob ovane . . .“ nach [§.] 302, beziehungsweise §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat mi[t] den Erkenntnissen vom 16 Mai 1886, ZZ. 2637, und 2638, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Narodni List“ Nr. 36 vom 1[illegible] Mai 1886 wegen des Artikels „Domace viesti. Za zapravu proti nacelniku . . .“ nach § 300 St. G; dann “Srpski List“ Nr. 17 vom 11 Mai 1886 wegen der Artikel „Sprski jezik i srpska narodnost“, „Szumarska Uprava“ und „Bugojno 17 Aprila“ nach §. 65 a beziehungsweise §. 300 St. G. verboten.

(4102)

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1886, Z. 3159, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 135 vom 17 Mai 1886 wegen der Artikel „Leipa. 15 Mai“ und „Eingesendet. — Nach Gablonz“ — und §. 30[illegible] St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 Mai 1886, Zahl 3985, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Chrudimske noviny“ Nr. 42 vom 26 Mai 1886 wegen des Artikels „Novi vytecnici“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 Mai 1886, Zahl 2707 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svoboda“ Nr. 10 vom 22 Mai 1886 wegen des Artikels „Slechta a lid“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Roveredo hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 Mai 1886, Zl. 1192 die Weiterverbreitung der Zeitschrift L'Eco dell' Alpe Giulia“ Nr. 6 vom Monate März 1886 (unbekannten Druckortes) nach §. 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1886, Z. 2729, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Dalmata“ Nr. 39 vom 15 Mai 1886 wegen des Artikels „Una sentenza“ nach §. 300 St. G. verboten.

(3781)

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit dem Erkenntnisse vom 29 April 1886, ZZ. 11301, und 11302, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 93 vom 4 April 1886 wegen des Artikels „Gablonz, 2 April (Tschechische Aspirationen)“ nach §. 302 St. G., dann der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 81 vom 8 April 1886 wegen des Artikels „Nur zu“ nach den §§. 64 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 April 1886, Z. 13704, die Weiterverbreitung der Chicagoer Zeitschrift „Budoucnost“ Nr. 111 vom 4 Februar 1886 nach den §§ 300, 305, 302, 9, 134, 63 unt 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 3, 5 und 8 Mai 1886, ZZ 13903, 14070, 14118 und 14442, die Weiterverbreitung der Zeitschriften: „Narodni listy“ (Morgenausgabe) Nr. 119 vom 30 April 1886 wegen des Artikels „Politicke zpravy damaci. V. Praze, 29 dubna. Dnes je tomu“ nach § 300 St. G., und Art III des Gesetzes vom 17 December 1862; dann „Prazsky tydennik“ Nr. 18 vom 1 Mai 1886, wegen der Artikel „Nove spory s vladou“, „Socialni hnuti v severni Americe“ und „Rothschildovo jmeni . . .“ nach §. 65 a St. G., beziehungsw. nach §§. 305 und 302 St. G; „Prager Zwischenactszeitung“ Nr. 118 vom 2 Mai 1886 wegen des Artikels „Sonntagsplaudereien“ nach den §§. 300, 491 und 493 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 De-

cember 1862; endlich „Posel z Budce“ Nr. 18 vom 5 Mai 1886 wegen des Artikels „Tech utiskovanych Nemcu! nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 Mai 1886, Z. 3904, die Weiterverbreitung der „Druckschrift „Lied. (Nach der bekannten Melodie aus Angot)“ nach den §§. 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 April 1886, Z. 2427, die Weiterverbreitung der nachstehenden ausländischen Zeitschriften verboten, und zwar: „La Domenica letterario „Cronaca Bizantina“ (Rom) Nr. 26 vom Jahre 1885 nach §. 64 St. G.; „Capitan Fracassa“ (Rom) Nr. 241, 323, 329, 339 und 350 vom Jahre 1885 nach den §§. 63, 64 und 65 a St. G., „Il Diavolo Rosa“ (Turin) Nr. 46 vom Jahre 1885 nach §. 516 St. G.; „La Ritorma“ (Rom) Nr. 329 und 355 vom Jahre 1885 nach §. 65 a St. G.; „Fra Tranquillo“ (Alexandrien) Nr. 628 vom Jahre 1885 nach den §§. 58 c und 63 St. G.! „Il Pungollo“ (Neapel) Nr. 336 vom Jahre 1885 nach §. 65 a St. G.; „Il Diritto“ (Rom) Nr. 355 und 356 vom Jahre 1885 nach §. 65 a St. G.; „Gazzetta d'Italia“ (Rom) Nr. 418 vom Jahre 1885 nach §. 305 St G.; „Il Popolo Romano“ (Rom) Nr. 351 nach den §§. 65 a und 305 St. G.; „La Democrazia“ (Palermo) Nr. 171 vom Jahre 1885 nach den §§. 65 a und 305 St. G.; „La Voce del Popolo“ (S. Francisco) Nr. 94 vom Jahre 1885 nach den §§. 65 a und 305 St. G.; „Il Resto del Carlino“ (Bologna) Nr. 272 vom Jahre 1885 nach § 305 St. G, endlich „L'amico del popolo“ (Buenos Ayres) Nr. 357 und 358 vom Jahre 1885 nach den §§. 63, 65 a und 305 St. G.

Upadłości.

L. 86 87 (4485 3—3)

C. k. sędzia powiatowy Apolinary Góra jako komisarz konkursowy masy rozbiorowej Alojzego Sladeczka zawiadamia wszystkich wierzycieli konkursowych tejże masy, że przedłożony przez zarządcę masy projekt podziału majątku konkursowego, u komisarza konkursowego, lub też u zarządcy masy przejrzeć, odpisy podnieść, i przeciw temuż zarzuty u komisarza konkursowego aż do 30 czerwca 1886 wnieść mogą.

Do rozprawy nad ewentualnymi zarzutami, tudzież celem sprawdzenia przedłożonego przez zarządcęmasy rachunku i przyznania mu wynagrodzenia wyznacza się termin na dzień 3 lipca 1886 o godzinie 10 z rana, na który się wszystkich wierzycie li wzywa.

Biała, dnia 16 czerwca 1886.

Konkursa.

L. 5108/pr. (4481 2—2)

Odnośnie do konkursu w nrze 141 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na posadę adjunktów sądowych przy sądzie krajowym we Lwowie, sądzie obwodowym w Samborze i sądzie powiatowym w Łące opróżnione z dniem 18 lipca 1886 upływa.

Lwów, dnia 18 lipca 1886.

Doniesienia prywatne.

L. 47!6 (4406 3—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego podaje do wiadomości stron interesowanych, że na mocy upoważnienia Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, zatwierdziło c. k Namiestnictwo reskryptem z dnia 8 czerwca 1886 do l. 35869 uchwały XXIII ogólnego zgromadzenia delegatów względem wstrzymania dalszej emisyi 5 prc. listów zastawnych i wydawania nowych listów zastawnych 4 prc. i $4^1|_2$ prc. umarzających się pół procentem.

W ten sposób przy pożyczkach w 4 prc. listach nowej emisyi opłacać się będzie corocznie na oprocentowanie kapitału popożyczkowego i amortyzacyę $4^1|_2$prc. nominalnej sumy długu, a przy pożyczkach w $4^1|_2$prc. listach opłacać się będzie na procent i amortyzacyę corocznie 5prc. obecnie bez wszelkich dodatków na administracyi lub innych opłat, pobieranych zwykle przez hipoteczne zakładykredytowe. Emisya tych nowych listów zastawnych 4prc. i $4^1|_2$ prc. rozpoczyna się z dniem 1 lipca 1886. Promesy jednak na pożyczki w 5 prc. listach zast. już wydane, będą zrealizowane.

Dawne listy zastawne 4prc. umarzające się w 41 lat, będą i nadal wydawane. Do podań o udzielenie nowych pożyczek, lub pożyczek na konwersyę długów w innych instytucyach kredytowych, należy w myśl §. 6. Regulaminu do szacowania hipotek dołączyć następujące dokumenta:

a) nowy wyciąg hipoteczny,

b) arkusz posiadłości gruntowej, urzędownie zatwierdzone,

c) sumaryusz z nowego pomiaru katastralnego,

d) wykaz spłacanych podatków według ostatniego katastru.

Co się tyczy konwersyi 5 prc. pożyczek Towarzystwa kredytowego na niżej oprocentowane. Dyrekcya przystąpi z urzędu do wydawania promes konwersyjnych na -e majątki, obciążone 5 prc. pożyczkami, przy których według stanu hipoteki przeprowadzenie konwersyi okazuje się możliwym i przeszle zaproszenie do konwersyi właścicielom dotyczących dóbr. Obok tego właściciele żądający konwersyi, moga sie zgłaszać do Dyrekcyi, a do podań o przemianę pożyczek w 5 prc listach zast. na niżej oprocentowane należy dołaczyć nowy wyciąg hipoteczny.

Z Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

We Lwowie, dnia 15. czerwca 1886.

Kundmachung.

Die „Stowarzyszenie kredytowe w Strussowie“ vel „Credit Verein in Strussow“ macht ihren noch bestehenden Mitglieder hiemit bekannt das Dienstag am 29 Juni 1886 wird eine ausserordentliche Generalversammlung, behufs Ausführung des bereits gefassten Beschlusses wegen Auflösung des Vereines abgehalten werden u. ladet dieselben zur gefäl. Theilnahme höflichst ein.

Salomon Helitczer
Ch. W. Issersohn

4569

Kundmachung.

Die „Handels u. Credit Gesellschaft für Agricultur u. Gewerbe in Strussow“ macht ihren noch bestehenden Mitgliedern hiemit bekannt, dass Dienstag am 29 Juni 1886 wird eine auserordentliche Generalversammlung behufs Ausführung des bereits gefassten Beschlusses wegen Auflösung abgehalten werden, u. ladet dieselben zur. gefäl. Theilnahme höflichst ein.

M. L. Krim.
A. Mentczer.

4557

L. 484 (4520 1—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady stałego posługacza przy klinice chirugicznej c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie rozpisuje się konkurs z terminem do d. 20 sierpnia r. b.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca w kwocie 300 złr. wraz z dodatkiem aktywalnym 75 złr. w. a.

Do główniejszych obowiązków posługacza należy utrzymywanie sali operacyjnej w należytym porządku przygotowanie materyałów antiseptycznych, opasek zwykłych, gipsowych i t. p. czyszczenie i ostrzenie narzędzi po operacyach, przenoszenie chorych do operacyi i podczas tejże przygotowanie potrzebnych preperatów anatomicznych i t. p.

Ubiegający się o powyższą posadę winni udowodnić dokładną znajomość języka polskiego w słowie i piśmie tudzież fizyczne uzdolnienie potrzebne do pełnienia tych obowiązków i wnieść podania swe zaopatrzone w dokumenta, wykazujące wiek, stan i dotychczasowe zatrudnienie kompetenta, w terminie powyżej wskazanym na ręce Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu Jagiellońskidgo w Krakowie.

Kandydaci zostający w publicznej służbie, mają to uczynić za pośrednictwem swej władzy przełożonej.

W myśl ustawy z d. 19 kwietnia 1872 L. 60 D. P. P. przy obsadzeniu rzeczonej posady mieć będą pierszeństwo wysłużeni podoficerowie c. k. armii posiadające przepisane warunki, a to dopiero w braku tychże mogą być uwzględnieni inni kompetenci, należycie ukwalifikowani. W każdym razie posada nadaną zostanie z początku tymczasowo na sześć miesięcy w celu przekonania się czy kandydat jest w stanie uczynić zadość żądanym wymaganiom.

Kraków, dnia 20 czerwca 1886.

Dr. J. Łempkowski
f. r. Rektor Uniwer. Jagiell.

L. 849 (4478 2—3)

Konkurs.

Na opróżnioną przy tutejszej Radzie powiatowej posadę sekretarza z pensyą 700 złr. możliwem podwyższeniem tejże i wolnem pomieszkaniem.

Podania wraz z świadectwami odbytej praktyki w urzędach autonomicznych znajomości ustaw administracyjnych i biegłości w pisowni polskiej i ruskiej należy wnieść najdalej do 15 lipca b. r.

Z Wydziału Rady powiatowej

Śniatyn, dnia 15 czerwca 1886.

L 4411 (3—3)

OGŁOSZENIE.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie zamierzając budowę domu na pomieszczenie biur przy ulicy Trzeciego Maja (obok gmachu sejmowego) oddać w przesiębiorstwo prywatne, zawiadamia niniejszem chcących ubiegać się o takowe, że plany budowy, kosztorys sumaryczny oraz warunki, pod któremi budowa oddaną zostanie są do przejrzenia w biurze sekretarza Reprezentacyi tegoż Towarzystwa we Lwowie przy ul. Hetmańskiej l. 12 w zwykłych godzinach urzędowych, począwszy od dnia 22 b. m.

Termin wnoszenia ofert kończy się z dniem 6 lipca b. r. o godzinie 12 w południe, oferty wniesione po upływie tego terminu, uwzględnione nie będą. Otwarcie ofert nastąpi dnia 6. lipca o godz. 5 po południu w obecności oferentów.

Lwów dnia 17 Czerwca 1886.

Komitet budowy.

Towarzystwo Wzajemnego kredyt. w Krakowie

pod zarządem Towarzystwa krakowskiego wzajemnych ubezpieczeń

wypłaca swoim członkom za rok 1885

$5^1|_2$% dywidendy

względnie dodatkowo ½% do poprzednio już wypłaconych 5% od udziałów wpłaconych do dnia 1 października 1885.

Dywidenda odebraną być może w kasie Towarzystwa w Krakowie, lub we filii we Lwowie tylko za okazaniem książeczki udziałowej, nieodebrana zaś do 31go grudnia br. dopisuje się do udziału w myśl §. 6 statutów.

Kraków, 20 czerwca 1886.

4543

Dyrekcya.

Przedruk nieopłacony.

Z. 10471|VI. (4546)

Licitations-Ausschreibung

Die Veräußerung der, im Bereiche der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction Lemberg sich angesammelten Altmaterialien wird hiemit im öffentlichen Offertwege ausgeschrieben und werden circa:

16400	Kg.	altes Eisenblech,
26500	„	altes Gußeisen,
200	„	alter Eisendrath
22000	„	Pauscheisen
20000	„	Zerreneisen,
30000	„	Eisendrehspäne,
10000	„	alter Federstahl,
500	„	alter Werkzeugstahl,
24000	„	alte Stahltyres,
415	Tons	alte Eisenschienen,
10	„	alte Stahlschienen,
350	Kg.	altes Blei,
3200	„	Bruchkupfer,
12300	„	Bruchmetall
600	„	Kupferspäne,
1000	„	Metallspäne,
300	„	Bruchzink,
100	„	Kautschukabfälle,
4200	„	Maculaturpapier,

zur Veräußerung gelangen.

Mit Ausnahme der Altschienen, welche auf den Stationen der Strecke Lemberg-Stryj und Chyrów-Stanislau deponirt sind, erliegen alle anderen Materialien bei dem Material-Magazin in Stryj zur Einsicht und Uebernahme.

Kauflustige werden demnach eingeladen, sich an der Concurenz zu betheiligen. Die Abgabe des Offertes hat sich entweder auf die ganze Menge oder auf Theile derselben zu beziehen, und sind die Offertpreise franco Lagerplatz zu stellen.

Die auf diese Veräußerung bezughabenden Offertformularien und Bedingnisse liegen bei der gefertigten Betriebs-Direction, woselbst auch nähere Aufschlüsse über die Bezugs-Modalitäten ertheilt werden, — zur Einsicht auf.

Die, mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen und in allen ihren Theilen vollständig ausgefüllten Offertformularien sind bis längstens 15 Juli 1886 Mittags 12 Uhr, gesiegelt, und mit der Aufschrift: „Offert für die Abnahme von Altmaterialien“ versehen, bei der k. k. Einsenbahn-Betriebs Direction in Lemberg einzureichen und müssen jedem derselben die ordnungsmäßig gestempelten und unterfertigten allgemeinen Bedingniße als Beilagen angeschloßen sein. — Gleichzeitig ist bei der k. k. Betreibs Directions-Cassa in Lemberg das vorgeschriebene 10% Vadium zu erlegen.

Offerte, welche diesen Bestimmungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Lemberg, im Juni 1886.

Die k. k. Eisenbahn Betriebs-Direction.

(Nachdruck wird nicht honorirt.)

L. 1047!/VI (4546)

Ogłoszenie licytacyi

Podpisana c. k Dyrekcya ruchu koleji państwowych rozpisuje niniejszem na podstawie ofert pisemnych sprzedaż następujących w obrębie tejże nagromadzonych starych materyałów i, odpadów, a mianowicie około:

16400	Kg.	starej blachy żelaznej,
200	„	starego drutu żelaznego,
26500	„	starego lanego żelaza,
22000	„	starego kutego żelaziwa,
20000	„	starego drobnego żelaziwa,
30000	„	wiórów żelaznych,
10000	„	starej stali sprężynowej,
500	„	starej stali znarzędzi,
24000	„	starych obręczy stal. (tyres)
415	„	ton starych szyn żelaznych,
10	„	ton starych szyn stalowych,
350	Kg.	starego ołowiu,
3200	„	starej miedzi,
12300	„	starego metalu,
600	„	wiórów miedzianych,
1000	„	wiórów metalowych,
300	„	starego cynku,
100	„	odpadów kauczukowych,
4200	„	starego papieru

i zaprasza interesowanych do wniesienia ofert, które opiewać mogą na całą ilość rozpisaną, lub też na częściowy odbiór.

Zwyjątkiem starych szyn, które na stacyach szlaków Lwów - Stryj i Chyrów - Stanisławów są deponowane, wszystkie inne wyżposzczególnione materyały złożone są w magazynie materyałów w Stryju, gdzie też takowe przejrzane i odebrane być mogą.

Podane w ofertach ceny opiewać mają franco miejsca deponowania obecnego tych materyałów.

Wzory ofert i warunki sprzedaży przejrzeć można u podpisanej c. k. Dyrekcyi ruchu, która też wszelkich bliższych udziela wyjaśnień.

Oferty według wspomianego wzoru sporządzone i we wszystkich częściach wypełnione marką 50 ct. ostemplowane, opieczętowane i w napis: „Oferta na odbiór starych materyałów“ zaopatrzone, wnieść należy w c. k. Dyrekcyi ruchu koleji państwowych we Lwowie najdalej do dnia 15 lipca 1886 godziny 12 w południe.

Do oferty załączone być winne należycie ostemplowane i przez oferującego dodpisane ogólne warunki.

Równocześnie należy złożyć przepisane 10% we wadyum w kasie c. k. Dyrekcyi ruchu we Lwowie.

Oferty nie odpowiadające powyższym wymogom nie będą uwzględnione.

Lwów, w czerwcu 1886.

C. k. Dyrekcya ruchu koleji państwowych

(Przedruk nie będzie opłacony)

Ч. 449. (4407 2—3)

КОНКȢРСЪ

На однȣ опорожненȣ стипендїю длѧ слȣшателей правъ 105 зр. въ годъ изъ фонда б. п. Каролины Глинецкой почавши ôтъ дрȣгого кȣрса сего года.

Желающїи тȣю стипендїю полȣчити, должны свои прошенїѧ найдальше до днѧ 5. Юлїѧ нов. ст. 1886 посредствомъ оуниверситетскихъ властей до Ставропигїйского Института въ Львовѣ внести и одновременно выказатись:

а) свидѣтельствомъ крещенїѧ, що сȣть гр. кат. обрѧда,

б) свидѣтельствомъ нравственности и що должности своего обрѧда точно исполнѧютъ,

в) свидѣтельствомъ оубожества, що въ стипендїйной поддержцѣ нȣждаютсѧ,

г) свидѣтельствомъ школьнымъ, що на выдѣлъ правничїй сȣть принѧтыми и iакъ въ наȣкахъ оуспѣваютъ,

д) компетȣющїи изъ II года правъ должны выказатись, що колоквїȣмъ хорошо отбыли, а съ III и IV годовъ, що правительственный испытъ съ добрымъ оуспѣхомъ сложили.

Ôтъ Ставропигїйского Института.

Львôвъ, днѧ 17. Юнїѧ 1886 г.